

EXPRESS CODZIENNY

Red. Stefan Kiedrzyński WYD. Stanisław Kmera Kielce, Mesala 49, tel. 12-25.

10 GR.

Wtorek 1 czerwiec 1937 r.

Niemcy zburzyli Almerię

biorąc odwet za zbombardowanie pancernika „Deutschland“

BERLIN. — Niemieckie biuro informacyjne komunikuje: Zdarzył się niesłychany i trudny do wyobrażenia wypadek: Hiszpańskie rządowe samoloty zbombardowały bez żadnej przyczyny niemiecki okręt wojenny, stojący spokojnie na kotwicy u hiszpańskiego wybrzeża. 20-tu niemieckich marynarzy poległo śmiercią bohaterką. Rząd Rzeszy Niemieckiej składa na temat tego wypadku następujące oświadczenie: Ponieważ przed kilkoma dniami rządowe samoloty zaatakowały i obrzuciły bombami stojące na kotwicy portu Majorji angielskie, niemieckie i włoskie okręty, przy czym na jednym z włoskich okrętów 6-ciu oficerów zostało zabitych, wydano niemieckim okrętom zakaz dalszego przebywania w tym porcie.

przed portem Ibiza. Okręt ten wchodzi w skład eskadry, przeznaczonej do wykonywania międzynarodowej kontroli morskiej. Mimo to został on między godz. 18 — 19-tą wieczorem niespodziewanie przez dwa zniżające się w locie ślizgowym samoloty rządu w Walencji obrzucony bombami.

Ponieważ okręt stał spokojnie na kotwicy, załoga jego znajdowała się w niczym nie chroniących pomieszczeniach na przodzie okrętu. Jedną z bomb samolotu rządowego wybuchła, podobnie jak ostatnio na okręcie włoskim w jadalni oficerskiej — tym razem w jadalni dla żołnierzy. 20-tu zabitych i 75 rannych — oto następstwo tego zbrodniczego zamachu. Druga bomba wybuchła na pokładzie bocznym, wyrządzając tam jednak tylko nieznaczne szkody.

Pancernik: „Deutschland“, który jest zdolny do boju i po drodze, udał się do Gibraltaru, aby tam wylądować rannych. Okręt nie oddał ani jednego

strzału do samolotów.

Ponieważ rząd w Walencji został przez komitet nieinterwencji i przez rząd niemiecki dwukrotnie ostrzeżony, aby nie dokonywał dalszych napałów na pełniące służbę między narodowej kontroli okręty, nowy ten zbrodniczy zamach na niemiecki okręt, zmusza rząd Rzeszy Niemieckiej do wydania zarządzeń, które niezwłocznie zostaną zakomunikowane komitetowi nieinterwencji.

MONACHIUM. Niemieckie Biuro Informacyjne donosi: Kanclerz Hitler, który przebywał wczoraj w Monachium, gdzie odbywało się otwarcie wystawy rolniczej, otrzymał zawiadomienie o ataku hiszpańskich rządowych samolotów na pancernik „Deutschland“ w chwili inauguracyjnej uroczystości w hali wystawowej. W związku z uroczystością otwarcia wystawy, kanclerz Hitler przeprowadził rozmowę z przybyłym do Monachium ministrem spr. zagr. Rzeszy. O godz. 14,55 przybył

również do Monachium specjalnym samolotem dowódca marynarki wojennej generał-admirał Raeder.

Natychmiast po wylądowaniu udał się adm. Raeder do kanclerza Hitlera, który z nim przeprowadził trwającą czas dłuższy rozmowę. O godz. 18 opuścił kanclerz Hitler Monachium, udając się samolotem w towarzystwie ministra spr. zagr. i dowódcy marynarki do Berlina.

PARYŻ. — Havas donosi z Gibraltaru: Twierdzą tu, iż niemieckie okręty wojenne zbombardowały wczoraj z rana Almerię tytułem represji za zbombardowanie okrętu „Deutschland“.

LONDYN. — Reuter donosi z Berlina, że zarządzenia, wydane przez Niemcy na skutek bombardowania pancernika „Deutschland“, zostaną zakomunikowane na posiedzeniu komitetu nieinterwencji.

Jakiegokolwiek oświadczenie rządu niemieckiego przed posiedzeniem komitetu nie jest przewidziane.

MADRYT. — Agencja Havas donosi: Artyleria powstańcza bombardowała rano od godz. 5 do 8 centralną dzielnicę Madrytu. Kilkanaście pocisków upadło również na dzielnicę Cuatro Cameros i Estrecho, położone na północy stolicy.

Są liczni zabici i ranni. W dzielnicy Chamberi jedna osoba została zabita a 11 rannych, z czego 3 kobiety ciężko.

Tramwaj jadący na ulicy de Alcala został ugodzony szrapnelem, kilka osób zostało zabitych, a kilkanaście ciężko rannych.

MADRYT. — Agencja Havas donosi: Rozpoczęty rano atak powstańcza na pozycje siadujące z francuskim mostem został odparty. Również nie powiodł się atak powstańczy na odcinku Tagu, mający na celu odcięcie operujących tam oddziałów rządowych.

W pobliżu wzgórza Navarran wojska rządowe posuwały się nieznacznie naprzód, wyrównując linię zajmowanych pozycji.

W 15-tą rocznicę przyłączenia Śląska do Polski

CHORZÓW. — Z okazji 15-lecia przyłączenia Śląska do Polski odbyła się w Piekarach Śląskich w pow. świętochłowickim podniosła uroczystość harcerska, połączona ze złożeniem holdu N. Marii Pannie Piekarskiej, oraz złożenia votum dziękczynnego przez ogół harcerstwa na Śląsku.

Przypadkowe zabójstwo

Z Kowna donoszą, że w miejscowości Wiszcieis w pobliżu Sejn pod czas wieczorku urzędowego przez szafeliszow reżyser pokazywał przed przedstawieniem artystów jak należy strzelać.

Kula przebiła dekoracje i trafiła w głowę policjanta, zabijając go na miejscu.

Zjazd organizacji wiejskiej Czołgu Zjednoczenia Narodowego

NOWOGRODZK. — W stolicy ziem Adama Mickiewicza w Nowogrodzku odbył się drugi z kolei po Białymstoku zjazd przedstawicieli organizacji wiejskiej O.Z.N., okręgu nowogrodzkiego na który przybyło około 100 osób. Zjazd rozpoczął się nabożeństwami w kościele katolickim i w soborze prawosławnym, podczas których wygłoszone zostały bardzo pomysłowe oratorstwa kazania.

O godz. 12:45 w pięknie udekorowanej sali Miejskiego Kina nastąpiło uroczyste otwarcie zjazdu. Na robione głośno wzmianki słowa Adama Mickiewicza o nabożeństwie wiśniowym i to pierwsza ustawa, z której jako że zrodziła się wszelkie prawa.

Gdy na trybunę wszedł gen. Galica, którego ziemia nowogrodzka dobrze i dumnie pamięta z czasów wojennych, powitano go niezwykle

Marsz. Smigły-Rydz na uroczystości poświęcenia sztandaru gimn. im. płk. Lisa-Kuli

Wczoraj w godzinach rannych odbyła się uroczystość poświęcenia sztandaru miejskiego gimnazjum męskiego im. płk. Lisa Kuli przy ul. Oarowicza na Pradze.

Uroczystość odbyła się na nowo otwartym stadionie szkolnym, na którym wśród zieleni ustawiono ołtarz polowy. Obszerny plac wypełniły delegacje wszystkich warszawskich szkół średnich i szkół powszechnych z Pragi z pocztami sztandarowymi, oraz delegacje miejscowego społeczeństwa i organizacji.

Przybyły również wszystkie dzieci ze szkoły powszechnej im. płk.

Lisa Kuli na Żoliborzu oraz delegacja dzieci ze wsi Heleny na Polesiu, będącej pod opieką Bratniej Pomocy uczniow gimnazjum.

Ponadto na uroczystość przyjechała z Kieszowa matka s. p. płk. Lisa Kuli oraz siostra i brat.

Przed rozpoczęciem nabożeństwa przybył p. Marszałek Smigły-Rydz, powitany u wejścia na stadion przez pp. ministrów i przedstawicieli władz oraz dyrektora gimnazjum. P. Marszałek przeszedł wśród szpalerow młodzieży harcerskiej, zasiadł w fotelu ustawionym przed ołtarzem. Uroczystą mszę sw. odprawił prefekt gimnazjalny ks. Zembralski, wygłaszając następnie kazanie.

Po nabożeństwie ks. Zembralski doznał poświęcenia sztandaru, trzymanego przez rodziców chrześniwych p. prezydenta miasta St. Starzyńskiego i p. Bronisławę Stanisławską, po czym odbyło się symboliczne wbijanie gwoździ w drzewce. Pierwszy gwoździł wójt p. Marszałek Smigły-Rydz, a następnie matka s. p. Lisa Kuli, min. świętosławski, płk. Grabowski w zastępstwie ministra Spr. Wojsk., minister Ulrych i inni. Po uroczystości wbijania gwoździ wygłosił przemówienie prezydent m. st. Warszawy Starzyński.

„Dzień Matki“ m. ar. przedieg impn. acy

W całej Polsce odbyły się uroczystości z okazji „Dnia Matki“, zorganizowane przez młodzież Polskiego Czerwonego Krzyża, przy udziale władz szkolnych i innych organizacji młodzieżowych.

W ramach obchodów „Dnia Matki“ poszczególnie Komisje Okręgowe i młodzieży P. C. K. urządziły w 16 miastach wojewódzkich uroczyste

nabożeństwa na intencje matek, oraz akademie, na które przybyła młodzież wraz z rodzicami.

Specjalnie uroczysty charakter miał „Dzień Matki“ w stolicy.

Program wszystkich akademii wypełniły dzieci wyłącznie własnymi siłami. Każdy najmniejszy utwór przyjmowany był rzesistymi oklaskami.

100-lecie Druskienik ulubionego miejsca Marsz. Piłsudskiego

WILNO. — Wczoraj obchodzili Druskieniki ulubione miejsce Marszałka Piłsudskiego 100-letni jubileusz istnienia zakładu zdrojowego. Na uroczystość przybył jako przed stawiciel pana Prezydenta Rzeczypospolitej pan minister Opieki Społecznej M. Zyndram-Kościałkowski.

Poza tym w obchodzie stulecia wzięli udział: marszałek Senatu A. Prystor z małżonką, wiceminister Piestrzyński, gen. Kleberg, gen. Godziejewski oraz inni.

Koronacja Matki Boskiej Łaskawej odbyła się niezwykle uroczysto w Stanisławowie

STANISŁAWÓW. — Uroczystość koronacyjna Matki Boskiej Łaskawej w Stanisławowie przybrała rozmiały olbrzymiej manifestacji społeczeństwa polskiego. W uroczystościach wzięło udział przeszło 60.000 ludzi ze Stanisławowa oraz wszystkich trzech województw południowo-wschodnich, delegacje młodzieży męskiej i żeńskiej z całej Polski, m. in. delegacje szkół powszechnych z Warszawy im. Michałiny Mościckiej i ks. biskupa Bandurskiego.

Uroczystości koronacyjne rozpoczęły się we wczesnych godzinach rannych szeregami nabożeństw we wszystkich kościołach stanisławowskich odprawianych przez przybyłych do Stanisławowa ks. biskupów.

Obok biskupów, którzy zajęli miejsca wokół ołtarza zasiadli wojewoda stanisławowski gen. Paślowski i gen. Łukowski, uroczyste nabożeństwo odprawił J. E. ks. prymas Hlond w

W godzinach rannych odbyło się uroczyste nabożeństwo w kościele parafialnym w Druskienikach, odprawione przez księdza proboszcza Golejkę, po czym zebrani na nabożeństwie wzięli udział w akademii, urządzonej w sali domu wypoczynkowego stowarzyszenia rodziny urzędniczej.

Po uczczeniu pamięci Marszałka Piłsudskiego chwilą milczenia, zebrani wystąpili kilka referatów omawiających historię rozwoju i warunki lecznicze Druskienik.

asyście ks. biskupów, kazanie wygłosił ks. biskup Lisowski.

W czasie mszy św. połączone chóry wraz z orkiestrą K.P.W. odśpiewały mszę św. Gounoda. Dekret koronacyjny Ojca Świętego po łacinie i po polsku odczytał ks. kan. Isakowicz.

Odwróć stronę

Straszliwy odwet niemiecki

po zbombardowaniu przez lotników rządowych pancern. „Deutschland”

PARYŻ. Havas donosi z Rzymu: Zbombardowanie okrętu „Deutschland” przez hiszpańskie samoloty rządowe, wywarło w Rzymie bardzo głębokie wrażenie.

Włoskie koła polityczne przywiązują wielką wagę do tego incydentu który nastąpił niemal bezpośrednio po zbombardowaniu okrętów włoskich na Majorce.

Jak donoszą, rządy niemiecki i włoski niezwłocznie nawiązały kontakt, aby powziąć wspólną decyzję, co do dalszych kroków.

LONDYN. Dzienniki, donosząc na naczelnych miejscach o incydencie niemiecko-hiszpańskim w związku ze zbombardowaniem krążownika „Deutschland”, powstrzymują

się na razie od komentarzy, podkreślając jedynie poważny charakter tego incydentu.

Krążownik „Deutschland” przybył w międzyczasie do Gibraltaru z flagą spuszczoną do połowy masztu na znak załoby. Wszystkie okręty, stojące na kotwicy w Gibraltarze, opuściły flagi do półmasztu.

Liczba zabitych wynosi dotychczas 23, ale z wielu ciężko rannych, nie wszystkich udało się uratować.

Jedna z bomb przebiła pokład i wybuchła wewnątrz, zabijając 19 marynarzy i raniąc poważnie 11-tu. Druga bomba wybuchła na przednim pokładzie, zabijając 4-ch marynarzy.

Zabici zostaną pochowani na cmentarzu w Gibraltarze

z honoarami wojskowymi. 20-tu najczęściej rannych przeniesiono do szpitala wojskowego w Gibraltarze.

PARYŻ. — Havas donosi z Genewy: Delegacja hiszpańska otrzymała z Walencji komunikat oficjalny, głoszący, że o godz. 7-ej rano niemieckie okręty wojenne w sile krążownika i dwóch kontrtorpedowców zaczęły ostrzeliwać miasto Almeria.

LONDYN. — Reuter komunikuje: Ambasada hiszpańska w Londynie otrzymała z Walencji komunikat telefoniczny, głoszący, że 5 niemieckich okrętów wojennych zbombardowało Almerię od szeregu godzin.

Admiralicja otrzymała potwierdzenie w postaci radiogramów z kontrtorpedowca brytyjskiego, pełniącego służbę kontroli, że wśród okrętów niemieckich, bombardujących Almerię znajduje się pancernik „Admiral Scheer”.

Spustoszenia są wielkie, ofiary bardzo liczne.

PARYŻ. — Havas donosi z Genewy: Rząd Walencji zażądał natychmiastowego zwołania Rady Ligi Narodów.

RZYM. — Włoskie koła półurzędowe oświadczają, że naród włoski solidaryzuje się całkowicie z narodem niemieckim wobec faktu zbombardowania okrętu „Deutschland”.

Nie można przewidzieć wszystkich środków, jakie zostaną przedsięwzięte, ale zważywszy na równoległość punktów widzenia Rzymu i Berlina na sprawy hiszpańskie należy spodziewać się, że reakcja rządu niemieckiego będzie taka sama, jak reakcja rządu włoskiego.

BERLIN. — Ogłoszono urzędowo, że wczoraj rano rozpo-

częły jednostki wojennej floty niemieckiej, stacjonowane u wybrzeży hiszpańskich zbombardowanie portu Almerii, jako odwet za zbombardowanie przez lotników walencjskich pancernika „Deutschland”.

Równocześnie urzędowo podano do wiadomości, że szereg jednostek floty niemieckiej, stacjonujących na Morzu Północnym na wybrzeżach niemieckich wysłano do pomocy okrętom niemieckim.

Obecnie znajdują się na wodach hiszpańskich dwa pancerniki niemieckie „Deutschland” i „Admiral Scheer” oraz cztery torpedowce niemieckie.

BERLIN. — Niemieckie Biuro Informacyjne donosi oficjalnie: Jako odwet za występny napad czerwonych samolotów bombowych na stojący na kotwicy pancernik „Deutschland” wczoraj w godzinach porannych niemieckie siły morskie zbombardowały fortyfikacje portu Almeria.

Po zniszczeniu urządzeń portowych i stanowisk czerwonych baterii, akcja odwetowa została przerwana i zakończona.

KTO ZACZAŁ?

Havas na podstawie komunikatu Min. Obrony Narodowej stwierdza, że tragiczne zajścia miały inny przebieg, niż to przedstawiają depesze z Berlina.

Havas donosi, że samoloty rządowe dokonywały lotu wywiadowczego. W chwili, gdy przelatywały nad lądami, pancernik niemiecki „Deutschland” zaczął ostrzeliwać samoloty, które nie popełniły żadnego aktu zaczepnego w stosunku do okrętu.

W sprawie nowego podatku

ma się wypowiedzieć wicepr. Kwiatkowski

Komisja skarbową Sejmu obradowała wczoraj w dalszym ciągu nad projektem ustawy w sprawie finansów samorządowych. Ref. pos. Bolaż zaproponował szereg poprawek, ale nie poruzył sprawy interesującej szeroki ogół to jest wprowadzenia dodatku do podatków państwowych na rzecz samorządów. Z odnośną poprawką wystąpił pos. Wiadcki, burmistrz miasta Tarnopola.

Nad poprawką tą rozwinęła się obszerna dyskusja. Zdania posłów były podzielone, szereg zastrzeżeń podniósł referent budżetu Ministerstwa Skarbu pos. Hołyński. Wobec poważnych wątpliwości, jakie sprawa ta nasuwa, komisja postanowiła zaprosić wicepremie-

ra i ministra skarbu inż. Kwiatkowskiego, celem wysłuchania jego opinii o podatku samorządowym.

Wicepremier Kwiatkowski przyjął zaproszenie komisji, wobec czego dalsze obrady zostały odroczone do dnia dzisiejszego.

W kuluarach zwracają uwagę, że opinia wicepremiera Kwiatkowskiego będzie miała decydujące znaczenie. Na dotychczasowych bowiem rozprawach niektórzy posłowie podnosili, że wprowadzenie nowych obciążeń na rzecz samorządu odbić się może niekorzystnie na wpływach państwowych i może zahamować proces naprawy sytuacji gospodarczej.

Komisaryczny zarząd m. Warszawy

urzędować będzie jeszcze rok

Na wczorajszym posiedzeniu komisji administracyjnej Sejmu rozważano projekt ustawy o przedłużeniu kadencji komisarycznego zarządu m. st. Warszawy do dnia 1 października 1938 r.

Sprawozdawca a zarazem przewodniczący komisji pos. Kroebl oświadczył się za projektem dowodząc, że do końca kadencji, t. j. do 1 października 1937 r. nie można uchwalic nowego projektu o samorządzie m. Warszawy, a tem mniej przeprowadzić wyborów, na zasadzie tej ustawy.

Wobec tego referent zgłosił rezolucję, wzywającą rząd do wniesienia na najbliższej sesji projektu ustawy o samorządzie m. Warszawy.

W dyskusji pos. Krzeczunowicz wysunął wątpliwości przeciw dalszemu przedłużaniu rządów komisarycznych w Warszawie.

Poparł go pos. Pacholczyk, przy czym podkreślił, że wedle intencji ustawy samorządowej reprezentacja ludności w samorządzie miałaby opiniować projekt ustawy o samorządzie stołecznym, a tymczasem dzisiaj takiego organu w Warszawie nie ma. Należałoby tedy obecnie

przeprowadzić nowe wybory, a nie prolongować rządów komisarycznych.

Pos. Sommerstein wskazał, że ustawa o samorządzie z r. 1933 w dużej mierze samorząd ograniczyła, ale i ten ograniczony samorząd zostaje kasowany drogą wprowadzenia komisarycznych zarządów.

Wiceminister Korsak przemawiał dwukrotnie za projektem, polemizując z zarzutami posłów co do ograniczeń samorządu i wskazując na przykład Łodzi oświadczył, że projekty nie są jeszcze gotowe i że z wyborami należy poczekać do momentu usunięcia rozproszenia i dokonania krystalizacji organizacji społeczeństwa. W obecnych warunkach nie można trwać przy samych hasłach.

Pos. Krzeczunowicz postawił wniosek o odroczenie obrad do czasu wniesienia nowego projektu przez rząd. Za wnioskiem tym poza sprawozdawcą wypowiedziało się 7 posłów.

W rezultacie wniosek referenta o przedłużeniu kadencji komisarycznego Zarządu na dalszy rok został przyjęty 12 głosami.

Łódź podwodna storpedowała statek pasażerski koło Barcelony

LONDYN.—Z Barcelony donoszą, że łódź podwodna nieznanego pochodzenia zjawiała się przed wejściem do portu i wyrzuciła szereg torped przeciwko okrętom, stacjonowanym w porcie lub przychodzącym w tym czasie do portu.

Jedna z torped trafiła statek pasażerski, kursujący między Barceloną a Marsylią „Ciudad de Barcelona”, który zatonał. Samoloty rządowe zaatakowały łódź podwodną, która skryła się pod wodą. Istnieje

obawa, że liczba ofiar jest bardzo duża, bowiem „Ciudad de Barcelona” przepelniony był pasażerami, udającymi się z Barcelony do Marsylii.

MARSYLIA. — Na pokładzie statku hiszpańskiego „Ci-

udad de Barcelona”, który został w pobliżu Katalonii storpedowany i zatopiony przez nieznaną łódź podwodną znajdowało się 110 pasażerów, płynących z Marsylii do Barcelony.

Samoloty na usługach łamistrajków

CHICAGO. — Fabryka „Republic Steel Co” w Youngstown nadal pracuje. Pracujący robotnicy są zaopatrywani za pomocą samolotów, które zresztą są ostrzeliwane przez strajkujących.

Gubernator oświadczył, że przed zarządzeniem ewentualnych represyj, odbędzie konferencję z dyrektorem oraz przewodcami robotników. Strajk metalowców w Chicago i okolicy objął 75 tys. ludzi.

PODRÓŻUJ SAMOLOTEM

Krwawe starcia w Chicago między policją i strajkującymi

CHICAGO. W południowej dzielnicy miasta nastąpiło starcie pomiędzy strajkującymi a policją, w pobliżu fabryki należącej do koncernu „Republic Steel”.

Po przybyciu posiłków policyjnych doszło do strzelaniny. Wymieniono około 500 strzałów. 66 rannych, z czego 25 policjantów umieszczono w szpitalach. 4 rannych zmarło w ciągu nocy.

Podczas starcia na południo-

wym przedmieściu Chicago dokonano 40 aresztowań. W starciu wzięło udział 1500 strajkujących metalowców oraz 200 policjantów.

Strajkujący po wiecu, wyruszyli w kierunku fabryki, lecz kordon policji zagroził im drogę.

Władze policyjne zapewniają, że pierwszy strzał padł z tłumy. Natomiast policja kilkakrotnie strzelała w powietrze, zanim dała salwę do straj-

kujących.

Starcie trwało około 20 minut. Wśród 66 rannych znajduje się 15 kobiet. Wczorajem zdwojono służbę bezpieczeństwa, nie pozwalając zbliżyć się do fabryk „Republic Steel” na odległość bliższą niż 100 m.

W ciągu dnia wczorajszego wydarzyły się również starcia w miejscowościach Youngstown i Waren (Ohio). Starcia te nie były wszakże tak poważne jak w Chicago.

Dymisja rządu japońskiego

LONDYN. Reuter donosi z Tokio: Gabinet Hayaszi podał się do dymisji, ponieważ w nowym parlamencie utworzyła się większość przeciwna rządowi.

Dwie wielkie partie „Seiyukai” i „Minseitō” porozumiały się w sprawie utworzenia

wspólnego frontu antyrządowego, sprzeciwiając się zarazem wpływowi czynników wojskowych na sprawy państwowe.

Przewodniczący izby parów książe Konoe domaga się utworzenia rządu narodowego, z którym by mogły współpracować wszystkie partie.

Literat oskarża historyków Dziwołagi z państwa sowieckiego

MOSKWA. Na 4-ej moskiewskiej konferencji partyjnej-literat Judin, poinformował zebranych, że w ciągu przeszło 10 lat propagowane były jawnie teorie zwolenników Trockiego o — obumieraniu państwa.

Historycy Dubynia, Friedland, Piątkowski i Wanag również propagowali w swych pracach te teorie. W dziedzinie filozofii w tym samym duchu działali trockiści Korewicz, Stem, Podwałowski, Ralcewicz inni.

Co należy uczynić

Dziewięćta pracująca na Południu przy fabrykacji perfum, pierwsze odkryły cudowne właściwości wybielające skórę, subtelnego, dziewięcioletniego wosku, który Przyroda ukryła w sercach wybranych kwiatów. Zastosowany wieczorem do ciemnej, pokrytej piegami, szorstkiej skóry, szybko jak za dotknięciem różdżki czarodziejki wchłania brzydkie wady cery. Rano po zmyciu ukazuje się świeża, nowa, delikatna skóra — śliczna i aksamitna jak płatki różane. Można obecnie otrzymać tę delikatną, pienistą substancję w drogerii lub perfumarii, żądając „Crème Aseptine”. Nie jej nie dorówna gdy chodzi o pozbycie się wad cery, spowodowanych działaniem słońca czy wiatru lub o oczyszczenie porów skóry, zatkaanych przez brud i kosmetyki. Na miesiąc, gdzie zakorzeniły się piegi lub inne plamy, należy nałożyć grubszą warstwę kremu Posmaruj również plecy, ramiona i szyję, by nowa biała skóra twarzą nie różniła się za bardzo. Szczęśliwy wynik przy stosowaniu Crème Aseptine gwarantowany lub zwrot pieniędzy.

Demoniczna mężobójczyni skazana na 15 lat więzienia

Może dziewczę

O siódmej rano wiejska pokojowka Kachna, na bosaka i w barwnej kiecce z tacą pełną szklanek kawy i świeżych rogalików obchodzi pokoje gości pensjonatu pani Paćkowskiej, w miejscowości letniskowej Kluchy.

Kachna jest różowa, świeża, jedrna i zgrabna. Goście spoglądają na nią z niemiłym apetytem, niż na rogaliki i kawę, a pewien gruby dyrektor na widok Kachny tak się wzruszył, że wydobył z portfela paczkę stuzłotówek i, zerkając ku dziewczynie począł przebierać banknoty, mruczając pod nosem.

— Kocha, lubi, szanuje, nie chce, nie dba, żartuje.

— A co to za papierki? — za pytała naiwnie Kasia.

— To są, Kasiu, pieniądze.

— Eee, wyśmiwo się pan z wiejskiej dziewczyny! — odparła obrażona i wyszła z pokojem.

— Jeszcze czegoś podobnego nie widziałem! — opowiadał zachwycony dyrektor przy drugim śniadaniu. — Jakże to jeszcze nie zepsute i naiwne. Nawet na pieniądzech się nie zna! A śliczna, psia kość, jak jutrenka.

— Ja już tu przez nią trzeci tydzień siedzę — westchnął urzędnik pan Roman. — Przyjechałem na trzy dni, a siedzę siedemnaście. Mam nawet wrażenie, że się zakochałem.

— Nie pan jeden! — usmiechnął się wspólnie z adwokatem Gadulka z Warszawy. — Skąd ja Paćkowska sobie taką dziewczynę dobrała?

— A widział pan te dwie nowe które dziś nastąpiły? — przy ciszy głos doktor Gołabek. — Jeszcze ładniejsze od Kachny. Mówię panu, że się wcale wyjeżdżać stąd nie chce.

— Kiedy one są bardzo nie przystępne — westchnął znów urzędnik, pan Roman.

— Zwyczajnie, jak wiejskie dziewczyny. Naiwne, to i niewinne.

Panowie urwali rozmowę, gdyż do pokoju weszła Kachna.

— Proszę panów, panj gospodyni się pyta, czy ponowie chćm na obiad zrybów...

— Pachnie naturą — szepnął zachwycony dyrektor, nie spuszczać oczu z Kachny.

Tego wieczora urzędnik, pan Roman, nie mógł zasnąć.

W ogrodzie pachniały bzy, słowik śpiewał, a pan Roman walczył ze sobą.

— Pójdę do niej i oświadcze

Jan i Józefa Szczepańscy, właściciele okazałego gospodarstwa we wsi Wdowiu pod Piotrkowem przez kilka pierwszych lat po ślubie żyli w zupełnej harmonii, świecąc przy kładem dla całej okolicy.

Później dopiero po wsi gruchnęła wieść, że Szczepańska, odznaczająca się dużym temperamentem, ma kochankę w osobie niejakiego Władysława Dobięckiego. O stosunkach tych był poinformowany zresztą sam Szczepański, który jednak nie robił z tego żadnego użytku i tolerował, że go żona jawnie już zaczęła zdradzać.

Szczepański jakby nie dostrzegał tego, co się pod jego boki dzieje, a nawet ku zdumieniu całej swojej rodziny sporządził testament, w którym zapisał cały majątek na rzecz swej niewiernej małżonki.

W dniu 13 maja ub. roku Szczepański nagle zmarł. Okazało się, że poprzedniego dnia po spożyciu kolacji skarżył się na bóle w żołądku i piersiach

i prosił nawet o sprowadzenie lekarza.

Żona jednak zwlekała z udzieleniem pomocy, a kiedy rano jutro Szczepański zmarł, pierwszym jej odruchem było udanie się do kancelarii parafialnej celem załatwienia pogrzebu.

Tymczasem jednak sołtys wsi, poinformowany o tajemnicach domu Szczepańskich, podejrzewając, iż śmierć nie nastąpiła naturalnie, zawiadomił policję i ostrzegł Szczepańską, że do pogrzebu nie dopu-

ści, nim nie odbędzie się sekcja zwłok.

Szczepańska na te słowa zmieszana się bardzo, ale po chwili spokojnie powiedziała.

— To trudno. Niech będzie.

Wnę do wsi wjechała policja. Poddano przesłuchaniu sąsiadów Szczepańskich, a następnie ją samą. Szczepańska początkowo wyraziła zdziwienie, że ktoś może mieć przeciwko niej podejrzenia, ale wieszona przez wywiadowcę policji na posterunek, w zdenerwowaniu zaczęła rzucać orderwane zdania.

— Kochałam Władka i zrobić to musiałam.

Na dalsze pytania wywiadowcy Szczepańska odpowiedziała, że mąż sam sobie jest winien, bo pozwalał jej na wszystko. Sam był „zimnej krwi” i nie miał nic przeciwko jej stosunkowi z Dobięchem, który w przeciwstawieniu do zniewieściałego męża otaczał Szczepańską gorącą miłością.

Badana jednak przez sędziego śledczego Szczepańska zaprzeczyła, by podała truciznę mężowi. Jej zdaniem Szczepański sam przez omyłkę za-

żył trucizny z „trupią główką”. Trucizna była w domu, gdyż Szczepański często uśmie rzał nią ból zębów.

Sekcja zwłok zmarłego wykazała w jego żołądku 2,5 grama arszeniku. Ilość ta była 10-krotnie większa od śmiertelnej dawki dla dorosłego mężo-
czyzny.

Po ustaleniu tych wszystkich danych Szczepańska poczęła odpowiadać za mężobójstwo. W Sądzie Okręgowym w Piotrkowie Szczepańska raz jeszcze zmieniła zeznanie, twierdząc, iż trucizna mogła się dostać przypadkowo.

Na kolację bowiem przygotowała mężowi jajecznicę i zamiast soli mogła wsypać proszek, który stał w naczyniu obok solniczki.

I te wyjaśnienia okazały się na rozprawie fałszywe. Sąd skazał trucicielkę na 15 lat więzienia. Od tego wyroku demoniczna mężobójczyni odwołała się do Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Wczoraj odbyła się rozprawa. Prok. Sieroszewski domagał się utrzymania wyroku w mocy, wskazując na niesłychanie silne napięcie złej woli zbrodniarki.

Sąd Apelacyjny zatwierdził karę 15 lat więzienia.

Wrzenie anarchistyczne w Barcelonie

PARYŻ. — Havas donosi z Perpignan, że przeszło granicę francuską 7 uchodźców hiszpańskich, w tym jeden kapitan artylerii.

Uchodźcy twierdzą, że anarchiści nadal panują nad elektrowniami w Barcelonie, nad częścią centrali telefonicznej, a także nad fortecą Montjuic, oraz nad dzielnicą Torrassa.

Sytuacja anarchistów w mieście jest nadal bardzo mocna i

wojskowy dyktator Katalonii wyznaczony przez rząd w Walencji gen. Pozas będzie musiał zażądać poważnych posiłków, aby ostatecznie opanować sytuację.

Uchodźcy z Lerida opowiadają, że batalion milicji rządowej przemarszerowując przez miasto trzy tygodnie temu, podpalił tamtejszą katedrę, oraz rozstrzelał 52 księży uwięzionych od początku wybuchu powstania.

— namawiał sam siebie — Wezmę ją do Warszawy. Zawsze marzyłem, żeby mieć żonę czystą, niewinną, nietkniętą przez wielkomięskie zepsucie.

Zerwał się z łóżka i wyszedł na korytarz. Pokojówki sypiały na obszernym strychu.

Pan Roman postanowił obu dzieci Kachnę i złożyć jej natychmiast małżeńską ofertę. Gdy zbliżył się do drzwi usłyszał nagle przyciszzone głosy. Kachna rozmawiała z nowoprzyjezdytymi koleżankami.

— Dyć zryć daje Paćkowska dobre, ino płocić, nie płoci — słyhać było głos Kachny.

— Daj już spokój z tą chłopką gwarą — odezwał się drugi głos. — Bo aż uszy puchną!

— Dobrze, dobrze! Gadajcie co słyhać w „Paradyzie”? Czy tam jeszcze ta sama orkiestra?

— Ta sama.

— A gości pewno mało? — Wiadomo. Letni sezon. Komu się chce do nocnego lokalu chodzić.

Pan Roman słuchał osłupiały. Nic nie rozumiał.

— A jak tutaj jest? — pytała jedna z nowicjuszek.

— No, mówię ci. Jeść daje nieźle, tylko marnie płaci. I od gości nie pozwala pieniędzy wyciągać. Bo ona rok rocznie, uważasz, fortancerki ściąga na przynętę zamiast pokojówek, żeby goście dłużej siedzieli.

— A goście się nie poznają?

— Gdzie tam! Co dzień rano muszę sobie policzki burakami nacierać, żeby były czerwone. I to latanie na bosaka też mi się znudziło. Tylko że czego się dla zdrowia nie robi. Takie dwa miesiące na wsi, po naszym nocnym życiu, zawsze jakoś zdrowie podrenerują.

Napoleon Sadek

RADIO

WTOREK, dn. 1 czerwca 1937 r.
6.15 Sygnał czasu. 6.18 Gimnastyka. 6.35 Płyty. 7.10 Muzyka 8.00 Audycja dla szkół. 12.25 Ork.estra. 16.00 Audycja dla dzieci. 16.20 P.śm. 16.45 „Droga do Burutu”. 17.00 Trio salonowe P. R. 17.50 Aktualna pogadanka turystyczna. 18.00 Przegląd aktualności finansowo-gospodarczych. 18.15 Orkiestra Alfreda Campoli i melodie M.ckoy Mauser. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 „Dwaj złodzieje — krecz Pojotia. 19.15 Współczesna p.śm różnych narodów. 19.30 Wadomości sportowe. 20.00 Koncert z Parku Helenów w Łodzi. 20.45 Dzennik wieczorny. 20.55 „Wadomości rolnicze”. 21.05 „W lasku wadeńsk.m”. 21.45 „Bitwa o Chorążankę” — opowiadanie. 22.00 Muzyka angielska. 22.50 Ostatnie wadomości dziennika wieczornego. 23.00 Muzyka rozrywkowa. 14.03 „Parę informacji”. 14.05 Muzyczna fragmentów kameralnych. 15.00 Reportaż z życia. 15.15 Koncert solistów. 22.05 Wadomości sportowe. 22.05 Muzyka lekka. 23.00 „Opowiadanie Józefa Piłsudskiego z czasów jego pobytu w szpitalu wazennym w Petersburgu” — fragment z niewydanych pamiętników Stanisława Szpołtńskiego. 23.15 Muzyka taneczna.

GIEŁDA

Dewizy: Holandia 290.40, Berlin 212.09, Bruksela 89.05, Gdańsk 100.00, Londyn 26.04, Nowy Jork 5.28.
Papieru procentowe: 5 proc. poz. prem. inwest. 65.00, 4 proc. państw. poz. premiiowa dolarowa 58.25, 4 proc. poz. konsolidacyjna 53.05, 4 proc. poz. konsolidacyjna 52.50, 5 proc. konwersyjna 57.00, 6 proc. poz. dolarowa 55.75.
Akcje: Bank Polski 101.25, Warsz. Tow. fabr. cukru 29.75, Węgiel 18.75, Lipop 12.40, Ostrowiec 23.25.

Odwróć

jeszcze raz,
a znajdziesz najpiękniejszą powieść p. t. „Musisz mnie kochać”

NOWY JORK. W m. Crisfeld (Maryland) spłonął barak, w którym nocowali Murzyni, za trudnieni na planiacjach. 7-miu Murzynów żywcem spłonęło.

Zawdzięczając dobroczynnemu działaniu K R E M U VENUS nie tylko radykalnie usuniesz PIEGI, PRYSZCZE, PLAMY, ale skutecznie zabezpieczysz się od nich. LABORATORIUM ST. GÓRSKI WARSZAWA Żądaj tylko krem „Venus”!

Tarapaty pana taty

Nie pojechal śmy na koronację, pojedziemy przynajmniej na wystawę do Paryża

Ucieszne przygody Walentego Grypki

Juliusz Morawski

Musisz mnie kochać!

Wzruszające dzieje miłości dziewczyny z ludu do arystokraty

Z tajemniczych powodów hrabia Tudziewicz musi poślubić bogatą, ale niemłą sobie pannę Klarę Demską. W przeddzień ślubu spotkał swą dawną ukochaną, biedną, ale niezwykłej urody Hankę Czernównę. Miłość, którą starał się zagłuszyć, wybuchnęła nowym płomieniem. Pod wpływem uniesienia, Tudziewicz postanawia potajemnie uciec z Polski z Hanką i umówił się z nią na stacji kolejowej wieczorem.

Hanka, chcąc podziękować Bogu za odzyskanie szczęścia, wstąpiła do kościoła i tu natrafiła na ślub. W osobie pana młodego ujrzała Tudziewicza...

Pierwsza myśl, jaka przebiegła przez głowę Hanksi była:

— To niemożliwe!... To jakieś rażące tylko podobieństwo!... Patrzyła szeroko otwartymi oczami, zacisnęła ręce na oparciu ławki.

„Jej“ Wit szedł, patrząc pod swoje nogi, krokiem automatycznym. Twarz miał niezmiernie blada, oczy silnie podkrążone.

Nie, to nie było ludzkie podobieństwo, to był hrabia Tudziewicz we własnej osobie!

Jakby jakieś szpony zacisnęły się na gardle Hanksi. Chciała zawołać go po imieniu, nie bacząc, gdzie się znajduje, ale nie mogła wydobyć z siebie żadnego dźwięku.

Osunęła się na ławkę, trzymając się oburącz oparcia, śledząc spojrzeniem każdy krok ślubnego orszaku, zdążającego do głównego ołtarza.

Widziała, jak Tudziewicz, niby zahypnotyzowany, bezwolny, jak automat przeszedł niedaleko niej.

Ci i owi z orszaku zwrócili na dziewczynę uwagę. Pierwszy bodaj spostrzegł Hankę starszy przyjaciel i przez chwilę przyglądał się jej świdrującymi oczyma spod zrosniętych brwi. Hanka nie patrzyła już na niego, skupiwszy całą siłę wzroku w ukochanym, odzyskanym na tak krótko!

Tudziewicz nie zauważył jej. Wszystkie myśli skłębiły się w głowie Hanksi w wir szalony, zdający się rozsadzać czaszkę, nieznośny ból zaciskał serce, tamował oddech. Zatrzała poczucie tego, gdzie się znajduje, czy to, na co patrzy jej oczy, jest rzeczywistością, czy huczenie organów jest pieśnią, czy grzmotem, dochodzącym z piekła, rozwierającego się przed wyobraźnią dziewczyny.

W błyskawicznym skrócie przemknął przez jej głowę obraz wszystkiego, co było, a co znalazło tak niespodziewany, tak potworny obrót.

Nawrót najpiękniejszych wspomnień, pierwszych dni i miesięcy miłości i nadziei związał się teraz w splot nierozwiązalny i straszny, jeszcze ma-

cony odgłosami chóru i głosów, dochodzących od ołtarza, niby z oddala.

Oczami wyobraźni Hanka ujrzała siebie na mgnienie, kiedy to po raz pierwszy zobaczyła hrabiego Tudziewicza. W przesyconym wilgocią obszernym sklepie pakowała dla jakiejś, zapewne szczęśliwej Zofii, wiązankę kwiatów. Był to dzień piętnastego maja. Ten dzień wrył się w jej pamięć na zawsze, gdyż wtedy zjawił się w kwaciarni — on.

Tyłu chłopców i tyłu panów nie szczędziło jej komplementów. Przyjmowała je z uśmiechem i nie przywiązywała do nich wagi. Mówili jej wiele o jej pięknych oczach, o niezrównanych usteczkach, o delikatnych rękach, cudownej cerze... A wszystko to nie zrobiło na niej takiego wrażenia, jak spojrzenie owego wytwornego pana, o twarzy jeszcze młodzieńczej, o włosach już przyprószonej siwizną, spojrzenie pełne zachwyty i uwielbienia.

Czy dostrzegł podziw w jej oczach dla siebie, czy uchwycił na jej twarzyczce wyznaczenie przeżutej przez serce miłości, jeszcze nieświadomionej przez duszę?...

Rozmawiał z nią. Mówił o pięknie kwiatów, wśród których przebywa, ona, sama najpiękniejszy kwiat natury, najdelikatniejszy i najwspanialszy twór Boski, tchnący czarem wiosny, nieskazitelnego serca i wiary w piękną przyszłość.

Była zasluchana... Czula, że w jej duszy rozkwitają nowe paki nieznanego, przedziwnego, upajającego kwiatów. Nie umiała nazwać tego, ale przepełniały jej serce radosnym niepokojem.

Przychodził coraz częściej i kupował kwiaty do swego mieszkania. Dowiedziała się jego nazwisko: hrabia Tudziewicz.

Cóż miał za znaczenie jego tytuł, jakiś przeżytek dawnych czasów, kiedy on sam był niezmiernie prosty, ujmujący, szczerzy, bliski. Coraz bliższy...

Pierwsza przechadzka po Botanicznym ogrodzie zdawała się otwierać jej oczom nowe wspaniałości świata i natury. Inaczej patrzyły oczy, inaczej słyzały uszy, inaczej oddychała pierś, inaczej biło serce.

Wiedziała już, że go kocha. Widziała i w jego oczach miłość.

I pewnego letniego wieczoru, padło z jego ust słowo: Kocham!...

Dźwięczało jak przepiękna muzyka, wirowało

w duszy bezustannie, oszalamiająco, jak samo szczęście.

Powtórzyła to słowo, jak echo. Przez splecione w uścisku ręce przepływała jakby ta sama krew, pobudzona do żywego obiegu przez jeden rytm dwóch serc, które stały się jednym organem miłości.

Potem pierwszy pocałunek: delikatny, ostrożny, jak ruch dziecięcej ręki, wyciągającej się do płochliwego motyla.

Potem pocałunki coraz mocniejsze, coraz zachłanniejsze, tamujące oddech w piersiach, oszalamiające, w których zatracą się wszystko prócz pragnienia.

Wszystko jej było jedno, co się stanie. Kochała go. Czula się częścią jego serca, jego tchnieniem, jego własnością, którą może rozporządzać według swego uznania. Pod jednym tylko warunkiem: by pozwolił pozostać przy sobie. Stał się koniecznością jej istnienia. Bez niego przestałby dla niej istnieć świat i ona sama.

Odbywali wycieczki, przechadzki... Czekała i pragnęła już sama, by stać się jego własnością jak najbardziej istotnie.

Pewnego dnia powiedział:
— Kiedy skończy się twoja żaloba po matce, weźmiemy ślub.

Ból utraty matki, tak żywy i dojmujący przez pierwsze miesiące, póki nie napotkała swego Wita, zagał już w bezmiarze szczęścia. Odzywał się tylko wśród nocy samotnych w małym pokoiku, w którym mieszkała wraz z babką. Błagała ducha matki, by nie gniewała się z powodu radości i szczęścia, przepelniającego duszę córki. Była pewna, że matka, patrząca z wyżyn innego świata, otacza ją nadal czułością i wyrozumiałością. Teraz, kiedy miała oczekiwać na spełnienie snu, na wcielenie bajki we własnym skromnym życiu — jakże byłaby bez granic szczęśliwa, gdyby mogła podzielić się szczęściem z matką!...

Hanka żyła jakby w odurzeniu rozkosznym. Pracowała nadal w kwaciarni, choć z wielką delikatnością proponował jej, by porzuciła już pracę i zajęła się przygotowaniem do innego życia. Oszolomiona zbliżającym się szczęściem, nie spostrzegając nawet długich rozmów ukochanego z jej babką, która obdarzała Tudziewicza coraz większą ufnością i uznaniem.

Pragnienie coraz niecierpliwie przepełniało Hankę. Jej pocałunki paliły go.

— Hanuś... Hanuś... — szeptał, trzymając ją w ramionach. — Opanuj się... Nic możemy dać się ponieść fali pragnień... Już niezadługo... będzie nasz ślub...

— Kocham cię — odpowiadała. Jestem myślami od dawna twoja.

Pewnej niedzieli jesiennej, kiedy zdawało się wracać lato, wyjechali pod Warszawę. Odpoczywali w lesie, snuli plany ułożenia najszczęśliwszego życia.

Niespodziewanie pogodny błękit nieba zasłoniły chmury, ochłodziło się gwałtownie w podmurkach północno - zachodniego wiatru. Zanim zdolali uciec do miasta, rozszalała się nawałnica prawdziwie jesienna.

Zajechali do najbliższego miasteczka, wbiegli do skromnej restauracyjki przy małomiasteczkowym hoteliku.

(Dalszy ciąg nastąpi)

JAN DULINSKI

Agentka C 46

Sensacyjna powieść szpiegowska

Chcąc przedostać się na peron, Anna Morette i James „aresztowali“ dwóch starszych panów i udali się wraz z nimi na peron, oświadczając czekistom stojącym przy wyjściu, że mają ich przewieźć do Pskowa. To samo powiedzieli konduktorowi i zażądali od niego, aby im dał osobny przedział.

Konduktor zadośćuczynił ich prośbie i dał im oddzielny przedział. Po kilku godzinach pociąg zatrzymał się na pierwszej z kolei stacji. James zauważył przez okno zjawisko, które przyprowadziło go o dreszcze.

236.

„Aresztowani“ protestują

Zaprowadził ich do ostatniego wagonu i wskazał na opróżniony przedział.

— A teraz bądźcie łaskawi i dajcie mi do ostemplowania rozkaz wyjazdu — rzekł konduktor.

James poczuł jak oblewa się potem. Zupełnie zapominał o tej „drobnostce“, że jak przewozi się koleją przestępców, to należy konduktorowi pokazać rozkaz wyjazdu, który zostaje przez niego ostemplowany.

James nie stracił jednakże zimnej krwi. Oświadczył, że Cze-ka wskutek ostatnich wypadków jest zawałona pracą i nikt nie ma czasu myśleć o takich drobnych formalnościach, jak wystawianie rozkazu wyjazdu.

— Co się stało? — zapytał zaintrygowany konduktor.

— Jeszcze nie słyszeliście towarzyszu? — James był zadowolony, że zdołał zainteresować konduktora tą sprawą i że ten zapomni o rozkazie wyjazdu. — Na szosie podmiejskiej znaleziono dziś zwłoki trzech zabitych czekistów. Opowiadają, że zbrodni dokonali angielscy szpiegowie, którzy wdarli się do nas do kraju...

— Co mówicie? — konduktor ze zdumieniem wytrzeszczył na nich oczy. — Zamordowano trzech funkcjonariuszów Cze-ki? Nic o tym nie słyszałem!

— Jest rzeczą zupełnie zrozumiałą, że nie mogliście o tym słyszeć, ponieważ gazety nie wspominały o tym jeszcze słowem...

— Z jakich powodów zamordowano ich? — zapytał konduktor, który wskutek wielkiego oszolomienia, jakie wywarła na nim ta wiadomość, zapomniał po raz drugi zapytać o rozkaz wyjazdu.

James począł dokładnie opowiadać, a konduktor przysłuchiwał mu się z wielkim zaciekawieniem. W końcu przed odjazdem pociągu, opuścił przedział i James i Anna Morette pozostali sam na sam z „aresztowanymi“.

Pociąg ruszył z miejsca. „Aresztowani“ stracili cierpliwość i zaczęli protestować. Chcieli wiedzieć dlaczego ich aresztowano i dlaczego wiezie się ich do Pskowa?

— Milczcie! — wykrzyknął groźnie James.

Pociąg pędził coraz szybciej. Na twarzach aresztowanych malowała się rozpacz. Co pewien czas wszczynali protest, ale to nie odnosiło żadnego skutku. Eskortujący ich „czekiści“ uparcie milczeli.

Po kilku godzinach pociąg zatrzymał się na pierwszej stacji. James zauważył przez okno zjawisko, które przyprowadziło go o dreszcze.

Jak tylko pociąg zatrzymał się, został on ze

wszystkich stron otoczony przez czekistów i żołnierzy.

Rozległ się rozkaz:
— Nikogo nie wypuszczać z wagonów!
I po chwili do wszystkich wagonów wpadły grupy czekistów i żołnierzy.

— Jaka była przyczyna tej oblawy?
Gdy do domu na Kamienną, w którym znaleziono zwłoki Anastazji Gawriłowny, przybyli czekisci, zauważyli jak sobie czytelnicy przypominają, wychodzących dwóch osobników w skórzanych kurtkach i skórzanych czapkach.

Kierownik grupy, Osyp Fiodorowicz, oświadczył, że osobnicy ci wydają mu się podejrzanymi. Simon Iwanowicz oświadczył, że są to dwaj współpracownicy holmskiej Czeki i z tego względu wszelkie podejrzenia upadają.

W chwili, gdy ujrzała tych dwóch osobników, nie wiedzieli jeszcze, że Anastazja Gawriłowna została zabita. Dopiero, gdy dokonano jego wstrząsającego odkrycia, połapano się, że tymi osobnikami w skórzanych kurtkach i czapkach byli szpiegowie angielscy.

Z tego względu z miejsca wysłano telefonogramy na wszystkie stacje kolejowe i kazano przeszkadzać wszystkie przebiegające pociągi. Jeśli znajdzie się w nich dwóch jegomościów w skórzanych kurtkach, którzy będą przedstawiali się za czekistów i nie będą posiadali przy sobie żadnych dokumentów, należy ich z miejsca aresztować.

Gdy Anna Morette i James ujrzała, jak żołnierze z bagnetami nasadzonymi na karabiny wbiegają do wagonów, jak gdyby zamierzali wziąć szturmem pociąg, — przebiegło im przez umysł:

— Jesteśmy zgubieni!
Ale należało zachować spokój. Przede wszystkim nie należało zdradzić się niepokojem przed „aresztowanymi“ James w dalszym ciągu nie wypuszczał rewolweru z ręki i milczał.

Dalszy ciąg jutro.

Kalendarz dnia

WTOREK

1

CZERWIEC

Bl. Jakóba Strze-
mię (Strepy).
Słonia wsch. 3,21,
zach. 19,46
Księżyc wsch.
23,46 zach. 10,25

HISTORIA PODAJE:

1236. Przyłączenie Podlasia do Ko-
rony.
1809. Austriacy opuszczają Warsza-
wę.
1926. Zgromadzenie Narodowe wy-
biera prof. Ign. Mościckiego
Prezydentem Rzeczypospolitej.

PRZYSŁOWIA:

„Pogoda na Nikodema (kal. ewang.)
Cztery niedziel deszczu niema”.

AFORYZMY:

Daje się odczuwać dotkliwy brak
niezbędnego prawa, prawa, które
zmusiłoby ludzi do przestrzegania
innych praw.

KTO NIE WIE, 2E...

W Czechosłowacji żyje około 200
tys. Polaków.

WESOŁE DROBIAZGI:

— Jestem bardzo przywiązany do
domu — powiedział pies, którego
przywiązano łańcuchem do budy.

HUMOR TURECKI:

Do Hodży Nasr Eddina przyszedł
przyjaciel i prosił o wypożyczenie o-
sła.

— Nie mam go w domu — od-
powiedział Hodża — pasie się na polu.
W tej chwili osioł zaczyna ryczeć
w stajni.

— Co też mówisz — odezwał się
przyjaciel — przecież osioł twój ry-
czy o ścianę.

— To ty wierzysz marnemu osłu
— odrzekł oburzony Hodża — wie-
cej, niż tak poważnemu, jak ja, star-
cowi? Zaiste dziwny z ciebie czło-
wiek.

Tłumaczenie snów

P. Storczyk — Maryla. Miła zmia-
na będzie w mieszkaniu. Blondyn
durzy się w Pani. Sen Matki wróży
pieniądze. Sąsiadce przepowiadam
przyjaza kogoś ze znajomych lub
krewnych.

P. Wiśniewski z Pragi. Pani, któ-
ra się Panu śniła, myśli o Panu.
Sprawi Pan komuś upominek. Bę-
dzie niedaleka jazda w niedalekiej
przyszłości. Rozmowa z sympatycz-
nym mężczyzną.

P. Alina z Dobrej. Pozna Pani w
miesiącu sierpnia mężczyznę, imie-
niem Ryszard nazwiskiem Krupa.
Irata b. Kr-a-ta/M. 9-96. Czekaj
Panią miła podróż. Spełnienie ma-
rzeń. Ktoś (kobieta) obmawia Pa-
nią. List nadzieje lub papier urzę-
dowy.

Na malej wokandzie...

Warszawska edukacja
czyli: „Profesor przed sądem”

(A. E.). Pan Nechemia Go-
lobrodzki z Radzyna posłał
swojego sześciolatniego synka
Monka na naukę, do prywat-
nej szkółki pana Rachmila Ko-
lenbacha w Warszawie.

Chłopak edukował się w sto-
licy przez pół roku, po czym
przyjechał na święta do do-
mu.

— Chodź no tu, Moniulek
— rzekł pan Golobrodzki do
synka po świątecznym obie-
dnie. — Chciałbym się prze-
konać, co ty się nauczyłeś w tej
szkole.

Chłopiec posłusznie zbliżył
się do ojca.

— Nie ciągnij się za ucho,
Moniek. POCO tego robisz? Czy
uszy służą do ciągnięcia?

— Nie.
— No widzisz. A do czego
oni służą?

— Do patrzenia.
Pan Golobrodzki wstrzy-
mał dech w piersi. Przyjrzał
się chłopcu bacznie i spytał:

— Czyś zwarował?

— Nie.
— A do czego służą uszy?

— Do patrzenia.
— Głupich żartów się Ciebie
trzymają? — wrzasnął pan Go-
lobrodzki. — Zdaje mi się, że
ciężko cię zaraz dam po pysku za ta-
kich dorocipów! W tej chwili

mnie powiedz, co służy do pa-
trzenia?
— Uszy.
— Kto?
— Uszy.
Panu Golobrodzkiemu zro-
biło się z mno i gorąco. Przy-
ciągnął chłopca do siebie i rzekł
z niepokojem:
— Może ty rzeczywiście tro-
szeczkę zwarował, Moniek?
— Nie.
— Pomiedz prawdę tatunia.
— Naprawdę nie.
— A do czego służą uszy?
— Do patrzenia.
— No to dlaczego ty tak mó-
wisz?
— Bo mnie pan nauczyciel
tak nauczył.

— Łatwo odgadnąć, że pan Go-
lobrodzki najbliższym pocią-
giem pojechał do Warszawy,
gdzie obil beztrosznie profesora
Kolenbacha.
Wynikła z tego sprawa są-
dowa.
— Co znaczy niedobrze u-
czyłem? — skarżył się pan Ko-
lenbach sędziemu. — Czy uszy
nie służą do patrzenia? Prze-
cież gdyby nie uszy, toby czap-
ka spadała na oczy i by czło-
wiek nic nie mógł zobaczyć!
Sąd skazał pana Golobrodz-
kiego na 1 dzień aresztu z za-
mieszeniem.

Samobójstwo po stracie diamentu
Burzliwe dzieje poszukiwacza drogich kamieni

W tych dniach w brazylij-
skiej kopalni diamentów, w
Minas Gereas odebrał sobie
życie Joham Princ z rozpacz-
y po stracie wartościowego klej-
notu.

Princ miał za sobą bardzo
burzliwe życie. Tuż przed wy-
buchem wojny opuścił Niemcy
i wywedrował do Ameryki.
Po przybyciu do Brazylii
znalazł pracę u bogatego plan-
tatora, który wkrótce poznał
się na jego zdolnościach i mia-
nował go swym sekretarzem
osobistym. Plantator w testa-
mencie zaznaczył, że Princ po
jego śmierci ma prawo wy-
brać sobie jeden obraz z jego
galerii obrazów. Gdy plan-
tator wyzłonał duch, Princ wziął
skromny obraz i udał się z nim
do Nowego Jorku, gdzie otrzy-

mał za niego 12.000 dolarów.
Obraz zbadano za pomocą pro-
mieni Roentgena i okazało się,
że pod górną warstwą farby
kryje się arcydzieło starego
włoskiego malarza.

W Nowym Yorku Princ o-
żenił się z pewną kobietą, któ-
ra była chorobliwie rozrzut-
na i w bardzo krótkim czasie
przebiegła przez jej palce ca-
łe mienie Princa. Zrozpaczony
Niemiec pragnął rozwieść się
z żoną, ale jego skarga roz-
wodowa została odrzucona.
Wówczas zwrócił się do leka-
rzy chorób nerwowych, pro-
sząc aby zbadali żonę. Ci u-
znali, iż rozrzutność przeobra-
ziła się u pani Princ w chorob-
liwą manię i umieścili ją w za-
kładzie dla umysłowo cho-
rych.

Wskutek zaciągniętych zo-
bowiązań przez umysłowo cho-
rą kobietę, Princ był całkowi-
cie zrujnowany. Opuścił więc
Amerykę i przeniósł się do
Londynu.

Tutaj znów padł ofiarą ban-
dy oszustów. Banda sprzeda-
wała bezwartościowe udziały
byłych pól diamentowych w
Minas Gereas (Brazylia) po
bardzo niskiej cenie. Princ
dał się nabrać przez oszustów

W rozpaczliwej tej sytuacji
przypadek przyszedł z pomo-
cą Princowi. Aferzyści chcą-
c zdobyć zaufanie łatwowier-
nych, dołączyli do fałszywych
udziałów kilka prawdziwych.
Wśród dokumentów nabytych
przez Princa znajdował się je-
den taki prawdziwy doku-
ment, za który zapłacił bardzo

mało, bo tylko 80 funtów.

Princ udał się z miejsca do
Brazylii i przy pomocy dwu-
nastu straceńców wszczął po-
szukiwania. Po 11 miesiącach
pełnych trudu i niedostatków
Princ znalazł 100-karatowy
diament, któremu nadał mia-
no „Princ”. Poszukiwacze z
optymizmem patrzyli teraz w
przyszłość. Wierzyli, że po
spieniężeniu kamienia los ich
ulegnie całkowitej zmianie.
Stało się inaczej. Nieoszli-
fowany kamień miał spocząć w
metalowej kasetce w miesz-
kaniu Princa. Jak tylko Princ
zamknął kasetkę rozległa się
detonacja, podobna do strzału
rewolwerowego. Drżąc ze
wzburzenia Princ podniósł
wieko i stwierdził, że kamień
zniknął, pozostała po nim tyl-
ko garść piasku. Princ miał te-
go pecha, że znaleziony ka-
mień eksplodował, co się zda-
rza w bardzo rzadkich wypad-
kach, raz na dziesiątki lat.
Princa ogarnęła tak wielka
rozpacz po stracie kamienia,
że kulą rewolwerową położył
kres swemu burzliwemu ży-
ciu.

Stracił żonę i dziecko
ale zdobył olbrzymi majątek

Japoński król, Kokichi Miko-
moto podarował 10 milionów
sztucznych perel bogom, dla
których wybudował wielką
świątynię i w jej podziemiach
umieścił ten wielki skarb.

Przed 47 laty Mikomoto,
wówczas jeden z najbiedniej-
szych tokijskich handlarzy wa-
rzywem, dowiedział się na wy-
stawie, że istnieje teoretyczna
możliwość zdobywania perel
na sztucznej drodze. Gdy tyl-
ko to usłyszał, postanowił tym
się zająć. Pomyślał o ojez-
ystym wybrzeżu zatoki Toba,
gdzie miliony muszli tworzy
olbrzymie lawy. Ale tylko nie-
które z nich posiadały perły. Ja-
kie by były wspaniałe, gdyby
do każdej muszli mógł wsunąć
ziarnko piasku, któreby z cza-
sem przeobraziło się w perłę!

23 lata zabrały doświadcze-

nia, które pochłonęły ostatnie-
go yena, zmusiły Mikomoto, je-
go żonę i dziecko do głodowa-
nia. 23 lata niedostatków i roz-
czarowań, którym nie mogła
podać jego żona. Zmarła z nę-
dzy i pogrążona w głębokiej
rozpaczy na dziesięć lat przed
powodzeniem. Wkrótce po niej
zmarło również i jedyne dzie-
cko Mikomoto.

Mikomoto zagryzł wargi i
czynił dalsze doświadczenia. I
w końcu dopiął swego. Po 23
latach od wystawy tokijskiej,
na której słyszał o możliwo-
ściach wyprodukowania perel
na sztucznej drodze, trzymał w
drżącym ręku pierwszą tego ro-
dzaju perłę. A zaraz po tym na-
stąpiło niezwykle bogactwo.

Dziś pracuje dla japońskie-
go króla perel 50.000 robotni-
ków. Mieszkają we wsiach i
miastach rozsianych po wy-
brzeżu zatoki Toba. Kobiety
prowadzą łodzie, kobiety i mę-
czyźni zanurzają się pod wodę
i wyciągają muszle z zanur-
zonych ławic. W jego labora-
toriach pracują młodzi uczeni
i szukają nowych dróg produ-
kowania perel. W magazynach
siedzą zaś młode gejsze i pin-
cetekami sortują perły wypro-
dukowane w zatoce Toba.

50.000 ludzi i 100 milionów
muszel pracuje dla Mikomoto,
który obecnie zalicza się do jed-
nego z najbogatszych ludzi w
Japonii. Miliony perel eksportu-
je się do wszystkich krajów
świata i w każdym większym
mieście połyskują one na wy-
stawach jubilerów.

Ale muszle są zbyt pracowite
i podaż stała się zbyt wielka.
Groziło to spadkiem cen perel.
Ten sam los spotyka i inne pro-
dukty, które poprostu się nie-
czy: Opala się brazylijską ka-
wą lokomotywy, wysypuje się
ryż do oceanu, pali się herba-
tę i zboże.

Mikomoto zaś posiada o 10
milionów perel za dużo. Ale
on ich nie niszczy. Zbudował
piękną świątynię dla bogów i
ofiarował im 10 milionów pe-
rel. Dzięki temu cena perel
utrzymała się na dawnym po-
ziomiu.

A jeśli pewnego dnia muszle
z zatoki Toba staną się zbyt le-
niwe i da się odczuć brak pe-
rel na rynku, wówczas bogo-

wie zwrócą te 10 milionów pe-
rel, które ukrywa się obecnie
w podziemiach świątyni...

Ciechoczek — Cieplica
Uzdrowisko dla dzieci.

Każdy ojciec i matka, po-
siadający dziecko wątłe, cier-
piące na reumatyzm, zółtę,
gruźlicę kostno-stawową lub
gruczołów chłonnych — winni
wiedzieć, że Ciechoczek i Cie-
plica posiada jedno z najlep-
szych w Polsce Sanatoriów
dziecięcych św. Tadeusza, w
którym pod specjalną opie-
ką lekarską leczą się wspo-
mniane cierpienia u dzieci.

Korzystają one z kąpieli so-
lankowych masażu, diatermii
i t. d.

Dyrektorem Zakładu jest dr.
Piotr Wieczorkiewicz.

Oplata dzienna (całkowite
utrzymanie, opieka lekarska i
wszystkie potrzebne zabiegi)
wynosi 5 zł. dziennie.

Za dzieci pracowników pań-

stwowych, posiadających urzę-
dową kartę skierowania lekar-
skiego, Skarb Państwa płaci
75 proc. należności. Najkrót-
szy okres leczenia wynosi 6
tygodni.

Sanatorium, zawsze przepel-
nione w głównym sezonie, cie-
szy się wielkim uznaniem i
posiada małych kuracjuszy
(6 — 14 lat) z całej niemal
Polski.

Zakład obliczony na 150
dzieci, okolony jest ogrodami
i lasiem sosnowym; posiada
przestronne sypalnie, weran-
de skanalizowane umywalnie
i t. d.

Informacji udziela Sanato-
rium św. Tadeusza, Ciechoci-
nek, ul. Księcia Józefa Ponia-
towskiego.

W CZTERY OCZY

Intymne rozmowy lksa z Czytelnikami

Nie tylko uroda
świadczy o piękności kobiety

P. EUGENIUSZ J. zainteresował
się listem p. K. M. z Siedlec i spieszy
jej z radą, którą natychmiast druk-
ujemy:

„Przeczytałem list Pani w dziale
„W cztery oczy”, w którym żali się
Pani na cierpienia z powodu niesfor-
mowanego nosa. Dziwi mnie mocno, iż
ojciec daje Pani różne przeczyszcza-
nia i siostry, bracia i cała rodzina ty-
ranizuje Panią tylko dlatego, że ma
Pani za duży nos.

To przecież nie jest Pani wina, że
matka natura takim właśnie nosem
Panią obdarzyła. Nie widzę w tym
powodów do tak wielkiego zmartwie-
nia i do tragedii. Przecież na to mo-
żna zaradzić.

Radzę zwrócić się do chirurga, za-
mieszkałego w Warszawie przy ulicy
Nowy Świat Nr. 15. Dr. Grodzkiego;
a po operacji takiej proszę nabyć a-
parat do formowania nosa. Można
go nabyć w każdym większym skle-
dzie perfumeryjnym.

Jest Pan przecie różyczką kwi-
tującą i życie całe przed Panią, a więc
glównie do góry! Proszę nie zwracać
uwagi na to, co mówią o Pani noszy-
scy, ale zastanowić się do mojej ra-
dy, bo przecież nie tylko uroda
świadczy o piękności kobiety.

Każda piękność choćby najbar-
dziej fascynująca musi posiadać du-
szą szlachetną i serce. Bez tego jest
niczym. Jeszcze raz bardzo proszę
nie zwracać uwagi na przykre słowa
rodziny, lecz śmiać się z tego długo
i serdecznie, jak tego roymaga wólk

Pani. Naprawdę czuję, że Pani jest
bardzo miłą osobką i wierzę, że w
życiu będzie Pani szczęśliwa, czego
z całej duszy Pani życzę!

P. KAZIK wola blagalnie: „Redak-
torze, ratuj, bo szaleję! Będąc na
umieninach u znajomej, poznałem p.
Hankę, którą pokochałem całym ser-
cem. Całe życie bez niej już nie
mnie nic nie warte, bo dziewczyna
o tak pięknych oczach i tak in-
sujującej już chyba nigdy nie spot-
kam. Jest ładna, zgrabna, ma cudny
głos, wspaniałe uśmiech, rucę nie dzi-
wnego, że się u niej zakochałem. Nie-
stety, p. Hanka nie chce się ze mną
widywać. Od koleżanki dowiedzia-
łem się jej numer telefonu. Dzwo-
niłem kilkakrotnie. Daramnie. Nie
chce. Nie wiem, dlaczego. Jestem
przecież przystojnym chłopcem. Gdy
ją odprowadzałem, już czekał na nią
jeden pan.

Myślałem, że oszaleję. Nie mając
innej rady, ruciłem się kręcić na ulicy
Piłsa XI, gdzie mieszka, i nadzieję,
że ją spotkam. Czy jest inna rada?
Bo inaczej kres życia położę”.

Niech się Pan kręci, może się Pan
do czegoś dokręci. Taki upór często
podoba się kobietom. Ale skoro to ta-
ka idealna kobieta, niech Pan się nie
dziwi, że jest rozrywana. I taka już
będzie zawsze. Nawet, gdy będzie...
Pańska żona. Więc jeżeli Pan jest z
usposobienia zazdrosny, niech Pan
lepiej da jej i sobie spokój.

CZYTAJ CIE
Świat Przygód

PODPALENIE I SAMOBYSTWO

Wczoraj w nocy w Śródborowie, przy ul. Narutowicza wybuchł pożar w domu murowanym, należącem do Tow. Miłośników Śródborowa. Na miejsce przybyła straż ochotnicza z Otwocka, która pożar ugasiła.

W zgłiszczach znaleziono zwęglone zwłoki Antoniego Jaśkiewicza (Śródborów, ul. Karczewska 18). Do chodzenia ustaliło, że Jaśkiewicz z powodu utraty posady, nosił się z zamiarem samobójstwa o czym mówił domownikom.

Istnieje przeto przypuszczenie, że Jaśkiewicz podpalił dom a następnie zginął straszną śmiercią samobójczą w ogniu. Straty wskutek pożaru wynoszą około 10.000 zł.

Straszna śmierć 5-letniej dziewczynki pozostawionej bez opieki na ulicy

Przed domem Czerniakowska 79, w Warszawie pod wagon tramwaju linii „2-a”, jadącego w kierunku ul. Chelmskiej, wpadła 5-letnia J. Karczmarczykówna (Czerniakowska 42). Motorowy, Mieczysław Luziński, ujrwszy

dziewczynkę, przebiegającą przez tor, momentalnie puścił w ruch hamulec, mimo to Karczmarczykówna dostała się pod deskę ochronną. W jednej chwili zebrał się tłum przechodniów, którzy podnieśli wagon, dziewczynkę

wydostali i oddali w ręce policjanta. Jednocześnie konduktor zaalarmował Pogotowie. Lekarz stwierdził śmierć Karczmarczykówny, wskutek zmiążdżenia czaszki. Zwłoki ofiary tragicznego wypadku pozostały chwilowo na miejscu,

pod dozorem policjanta. Według krążących pogłosek, których wiarygodność nie została jeszcze potwierdzona, Karczmarczykówna szła z matką, która w pewnym momencie wstąpiła do sklepu. Skorzystała z tego dziewczynka, pozostając na ulicy, gdzie zginęła w tak tragicznych okolicznościach. Przerwa w ruchu tramwajowym trwała około pół godziny. Policja 20-go komisariatu prowadzi śledztwo.

Zaznaczyć należy, iż pomimo wielokrotnych nawoływania w prasie i przeprowadzanych co pewien czas przez dyrekcję tramwajów i autobusów akcji w kierunku zapobiegania nieszczęśliwym wypadkom tramwajowym z dziećmi i młodzieżą, sprawa ta w dalszym ciągu przedstawia się groźnie na peryferiach miasta, gdzie pozostawione bez opieki dzieci wtrawają jezdnię za teren, na którym bezkarnie uprawiają goniwę i harce, kończące się niejednokrotnie kalectwem, lub śmiercią.

Pełna tabela 38 Loterii IV klasa - 18-ty dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE Główna wygrana 4-ej kl. 38 P. L. P. 1.000.000 na nr 104217 Stała dzienna wygrana 20.000 na nr: 15279

18072 141 56 99 208 379 472 905 68 39003 53 156 216 337 46 95 706 837 975 40017 299 439 68 550 79 724 974 89 41040 169 232 80 417 76 641 780 965 42242 69 384 424 564 65 870 999 43273 346 73 546 609 11 922 84 91 44171 387 544 804 64 902 90 45021 26 508 36 57 69 637 814 73 46142 72 85 257 669 924 47068 132 76 85 202 30 77 303 51 606 56 829 961 48101 297 303 454 80 607 718 69 93 40093 400 22 35 547 64 759 50065 171 243 63 67 70 337 434 646 756 399 51144 61 66 213 447 531 74 76 706 371 79 906 52035 233 375 76 442 81 320 43 53 605 779 811 53333 468 570 742 49 34 54041 46 63 405 577 632 55 743 92 895 55031 85 109 451 502 694 952 56040 174 80 387 579 670 57039 116 237 621 76 58118 70 76 286 398 426 32 65 521 600 291 59014 119 77 89 95 538 46 81 676 747 932

7 59 98 101200 388 424 527 609 908 102125 263 813 789 96 966 103057 270 478 593 944 104068 245 407 66 542 810 41 105258 311 452 677 106083 104 1 8276 307 633 107060 132 210 90 378 429 65 80 674 764 970 108157 217 81 354 423 534 701 63 109016 95 218 98 742 53 8 512 94 910 110293 377 475 716 868 93 972 111300 7 457 513 670 757 112247 57 73 753 113152 98 114080 251 300 56 654 707 879 115307 424 532 56 748 67 82 940 116022 121 417 561 664 714 90 817 27 944 68 117040 621 118345 484 605 729 38 66 849 90 119137 76 83 306 418 27 750 869 120101 863 950 121228 76 358 621 36 77 894 122158 259 457 52 090 745 71 123164 95 211 550 64 89 637 776 124022 165 235 605 83 0614 92 826 73 125007 31 70 416 519 89 54 879 126196 257 373 407 34 503 54 127020 66 100 533 59 81 4 681 735 992 128095 641 793 873 129040 107 222 99 452 552 604 130001 16 32 154 306 19 37 775 816 131193 244 310 31 57 421 74 86 632 895 964 7 89 132020 54 76 155 438 550 729 857 951 133002 97 11 4205 760 902 134132 224 329 90 810 969 81 135021 195 398 34 453 89 796 919 136025 87 115 86 223 630 83 743 938 137028 202 350 428 65 516 616 58 701 54 9 902 8 37 138067 134 317 930 782 856 907 36 139962 140297 354 408 28 75 578 616 47 836 73 973 141058 207 459 639 898 994 142057 238 369 595 703 62 96 143089 189 466 512 5 85 837 82 144027 184 428 549 86 782 92 829 87 908 66 83 145148 295 224 9 98 667 780 880 146019 114 211 2 26 305 468 609 147084 163 89 467 663 98 735 148522 624 57 9 86 758 843 917 37 149039 90 190 222 427 31 8 596 610 733 902 5 90 150024 149 326 484 751 824 151190 299 354 720 59 87 822 152021 43 110 51 89 430 31 45 610 787 153008 93 318 39 329 67 602 17 761 812 14 52 154045 130 38 402 52 529 54 734 833 923 80 155276 542 97 693 877 89 909 158023 85 309 541 85 628 42 66 875 157051 65 93 101 34 48 83 94 281 385 93 543 610 84 89 718 921 884 932 158009 122 30 83 334 432 855 158118 48 77 248 49 63 78 624 720 837 944 160092 158 349 90 593 624 28 38 714 950 181079 368 826 785 885 182067 285 387 518 740 70 73 75 904 21 62 183007 225 308 10 50 82 789 872 184170 208 318 37 453 330 22 33 651 67 88 767 69 964 78 185077 183 222 348 472 92 505 19 93 639 712 97 979 186037 124 87 251 94 303 4 508 59 616 63 720 79 836 962 5 167025 211 437 566 71 896 967 168017 116 54 61 347 97 436 512 33 498 189007 108 76 240 351 430 34 522 82 641 90 872 953 88 170041 182 222 83 315 86 437 47 529 51 681 818 45 923 171040 112 212 80 323 80 430 49 783 875 977 172047 88 124 441 83 700 173108 94 486 569 855 811 82 84 174106 58 242 80 382 518 38 639 704 879 028 175015 43 59 202 28 349 402 57 515 65 621 782 875 176191 263 338 413 63 500 60 689 726 82 87 857 177083 332 397 178071 784 848 901 179091 109 59 60 223 38 312 34 614 792 842 180151 96 234 98 468 611 740 181037 163 354 70 72 76 530 811 182393 4120 642 56 721 982 183308 77 95 431 544 803 61 184053 445 48 618 46 736 914 185043 251 321 432 644 59 822 91 186025 267 540 99 668 86 767 913 15 187210 333 428 605 80 713 831 188027 104 225 64 328 61 409 520 601 13 36 778 885 922 90 189086 126 261 303 32 46 746 61 844 45 986 190114 21 45 56 323 487 562 74 54 837 64 77

100205 32 73 964 478 568 751 101032 64 397 410 507 656 83 102202 42 78 334 65 529 766 73 103211 693 794 987 96 7 104295 325 644 973 105016 551 6 85 922 106288 492 546 904 42 107478 502 60 867 924 108582 109254 783 948 110483 690 727 111044 125 481 502 777 876 994 112047 262 448 852 73 113039 357 507 35 835 937 94 114047 76 235 849 115014 30 446 302 40 721 912 46 115377 415 45 63 567 978 117148 79 291 315 539 662 118070 137 330 322 601 27 706 828 58 119162 74 215 71 613 705 120060 91 142 426 85 582 733 121067 109 403 63 648 122214 92 8 446 583 123124 205 382 411 23 618 775 860 124257 467 612 125047 148 300 86 8 426 531 991 126492 724 6 920 52 127277 80 474 502 673 882 128124 304 62 504 19 98 682 859 129011 67 71 85 399 413 130250 4 451 69 514 68 715 827 43 8 970 131001 26 208 301 539 47 80 721 132370 951 99 133139 57 274 326 52 470 675 825 49 134417 556 915 46 135166 320 47 443 136149 330 1 418 46 59 78 738 137027 216 94 542 52 601 28 700 67 997 138702 52 139140 93 7 379 492 140024 44 94 140 236 87 668 141048 889 142046 168 560 653 949 143164 374 456 615 56 9875 144052 8 96 179 518 733 840 942 145492 95 657 743 911 146169 579 882 90 976 147031 5 415 539 605 731 52 803 75 931 148167 286 372 400 671 870 149013 233 90 641 724 68 997 150279 314 30 515 713 826 78 151089 96 308 97 609 73 152080 390 350 79 803 153025 191 208 361 658 920 154051 124 38 413 64 511 49 60 807 901 155075 190 272 654 156010 150 829 54 960 157109 325 857 158164 633 57 891 909 81 159042 528 632 4 82 160015 241 339 98 445 612 878 95 161009 101 69 212 30 59 96 424 76 668 717 831 41 915 47 162201 99 542 841 163583 720 937 97 164152 63 280 346 412 37 738 872 904 165021 8 293 372 504 76 8 664 762 156088 151 312 786 885 167111 227 9 37 59 320 1 637 168218 399 729 169152 3 207 69 563 717 877 182 170028 63 185 254 61 568 983 171025 193 328 434 508 829 999 172037 172 466 814 695 714 23 876 173000 97 149 200 11 314 689 174210 312 83 462 80 548 84 703 92 862 175018 45 302 4 458 527 623 4 888 473 176112 97 256 695 177254 376 414 178043 158 70 605 710 179054 192 503 641 69 782 180042 425 660 724 895 906 72 181189 793 182075 423 505 41 671 85 99 183142 231 303 532 615 809 184106 215 446 81 542 50 97 756 185063 153 497 514 622 52 776 824 63 186064 809 979 187015 58 102 63 188023 243 87 369 476 99 509 12 662 715 24 820 1 45 189387 477 588 190013 50 474 91 591 661 71 191187 247 546 605 83 951 73 192006 26 430 510 442 742 93 193003 55 67 207 66 334 793 806 194190 201 98 305 896

DIANA' Nowootwarta Uniwersytecka, Warszawa, Jasna 22-7, tel. 6-94-45. Ma zaszczyt zawiadomić wszystkich zainteresowanych, że: iterperuje porcelanę starą, nowoczesną, kryształ, marmur, majolikę, glinki i t. p. Kość słoniową, zwykłą, inkrustację, rzeźby, wszelkie dzieła sztuki antyczne, nowoczesne. Sklejanie, dorabianie brakujących części bez śladu nam tylko z anym sposobem, spawanie brzoźów i innych metali, odnawianie obrazów, złocone i t. d. Wszelkie naprawy wykonywamy sposobem zagranicznym. Z prowincji przyjmujemy pocztą powierzone do reperacji przedmioty, odsyłając pod gwarancją niezniszczenia w specjalnych opakowaniach. Wykonywanie solidne, terminowe. Pracownia czynna od 9-17. Na wezwanie telefoniczne wysyłamy zaufanego.

W każdej loterii wielkie wygrane padają w „Nadziei”

50.000 zł. na Nr. 72363 30.000 zł. na Nr. 27822 30.000 zł. „ 68884 30.000 zł. „ 164056 30.000 zł. „ 167310 30.000 zł. „ 191399 20.000 zł. na Nr. 164751 15.000 zł. na Nr. 130809 20.000 zł. na Nr. 186528 15.000 zł. na Nr. 150022 20.000 zł. na Nr. 191072 15.000 zł. na Nr. 157 20.000 zł. na Nr. 192740 15.000 zł. na Nr. 162703 10.000 zł. na Nr. 18066 10.000 „ „ 79863 10.000 „ „ 84124 10.000 zł. na Nr. 84157 10.000 zł. na Nr. 158432 10.000 „ „ 144819 10.000 „ „ 164281 10.000 „ „ 158244 10.000 „ „ 183151 10.000 zł. na Nr. 186320 10.000 „ „ 192512 10.000 „ „ 192936

oraz tysiące innych wygranych padło w dotychczasowym ciągnięciu 4-ej Klasy na losy zakupione w Kolekturze „NADZIEJA” Warszawa, Marszałkowska 117 Losy 1-szej klasy nowej loterii kupujcie w „Nadziei” Nadzieja nigdy nie zawodzi!

Wygrane po 200 zł 62 8 384 218 44 567 835 991 1195 213 480 728 96 2116 94 24 922 692 794 865 920 3074 135 306 10 46 32 666 779 802 6 15 43 59 76 4031 283 734 802 939 94 5039 191 247 79 608 764 77 972 6033 162 98 333 403 55 514 79 605 34 38 77 836 7014 138 329 63 66 446 509 713 88 8107 89 606 936 1148 204 19 55 83 348 799 835 987 10098 105 225 74 83 467 563 91 650 11084 122 208 426 78 761 817 99 12029 53 202 629 79 866 911 35 13081 215 24 707 58 59 857 14084 203 67 77 78 325 86 583 609 923 54 35 63 15145 296 312 57 529 83 85 683 704 9 47 51 71 831 16320 69 474 549 625 86 794 816 46 964 17017 34 200 63 64 487 563 83 686 739 46 18027 241 78 464 578 662 742 808 38 19167 344 426 519 91 601 85 735 66 931 20019 61 493 606 64 731 37 882 21043 91 88 106 203 523 692 729 31 36 804 990 22177 86 333 35 44 829 989 32078 149 204 87 313 382 94 577 635 764 999 24003 226 86 360 446 53 83 515 51 69 681 86 902 63 25129 200 620 43 743 4 873 89 26721 865 27077 115 37 232 558 603 28263 332 86 655 878 29022 142 41 58 66 228 310 423 58 504 10 836 30028 478 819 31083 145 230 351 86 404 686 733 35 44 829 989 32078 149 204 87 313 448 552 58 64 688 839 944 33216 351 458 93 606 83 933 34134 276 324 459 530 48 775 346 74 33019 203 67 497 734 41 98 36335 68 99 503 613 32 68 740 37070 306 77 103 744

III ciągnięcie Wygrane po zł 500

192 202 306 33 510 636 794 6 844 1013 349 76 89 90 537 60 698 759 934 2019 121 358 907 600 9 887 905 3117 97 237 309 457 514 80 830 987 4065 77 175 452 830 51 944 5244 63 463 853 6034 42 144 226 409 534 646 7095 421 626 45 720 846 8010 188 290 389 545 632 947 9006 353 74 421 683 935 10484 514 641 918 11082 139 300 390 977 12247 317 27 958 13096 200 60 90 393 388 614 730 826 90 14109 225 597 659 19181 385 444 774 16056 7 234 566 72 678 708 833 17268 90 326 45 952 18069 177 233 365 518 916 19043 272 314 677 20331 98 518 696 752 856 73 931 59 21391 521 697 777 890 960 9 22058 122 250 430 626 79 846 23257 455 513 878 24270 658 25048 247 401 553 26222 49 98 710 27129 383 413 91 612 807 23 6 997 28056 156 60 413 815 79 29090 107 306 99 608 724 806 30008 125 237 86 717 38 61 868 31299 840 91 959 32540 5 82 717 77 9 970 33047 198 256 70 476 635 73 736 34957 330412 105 272 494 535 646 60 777 993 36093 194 347 423 61 519 834 5 37014 132 564 731 800 69 38021 8 701 923 35149 622 40240 41856 957 8 62 42206 10 350 890 8 684 816 908 43107 38 61 265 396 371 682 44115 75 84 95 340 438 556 687 851 45937 746 53 70 823 92 923 81 46009 75 444 80 80 811 799 964 47345 405 48016 92 656 942 49279 96 656 918 50025 81 119 214 444 64 81 81361 186 429 507 17 73 644 808 83 52120 262 496 557 74 84 94 751 801 960 33120 63 283 90 489 647 850 923 54056 194 8 226 323 479 606 82 931 55154 206 600 714 954 73 56342 713 897 57134 46 58 255 8 713 948 38208 17 308 471 92 3 557 676 903 38 59064 351 519 633 763 93 60109 275 328 453 88 549 634 723 842 933 61011 29 167 213 41 341 429 646 88 62407 75 722 75 63243 563 646 825 64120 595 973 83 9 65333 766 813 66113 76 467 807 67127 8 665 895 68107 33 342 422 576 825 69031 5 98 547 683 70323 539 636 986 71029 137 56 87 458 803 72331 930 73234 580 607 779 826 74002 80 230 305 80 599 686 919 75319 482 651 794 852 949 78 76106 10 274 921 77236 362 782 833 920 78222 386 414 70 560 93 874 944 73 79034 93 221 327 89 486 502 28 38 76 644 754 80107 37 292 326 84 854 87 81286 861 764 920 82051 92 103 14 97 231 689 831 79 83018 88 213 83 406 512 37 798 831 8 411 430 58 96 593 700 15 892 85272 331 8 411 598 937 49 86151 514 627 69 89 87126 33 76 299 472 624 705 849 937 89080 102 135 71 211 674 872 941 60109 83 251 409 524 45 610 42 703 5 91597 941 92179 263 363 482 883 93231 99 380 588 734 94086 381 454 763 881 913 95137 45 466 96059 105 246 328 36 86 688 907 97796 967 98148 513

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE, MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Do mieszkania wkroczyła policja. Jadzia wyskoczyła z pokoju i opowiedziała policjantom, że została wciągnięta do pokoju przez tego opryszka, który usiłował ją zgwałcić. Wpadła z deszczu pod rynnę: odprowadzono ją wraz z opryszkiem, który okazał się zwykłym kasiarzem do komisarjatu policji, gdzie spotkała aresztowaną Anastazję z mężem.

Jadzia jednak opuściła wzrok, udając, że jej nie zauważyła. Usiadła na jakiejś ławeczce.

Lokal posterunku policji składał się z dwóch małych pokojków. Anastazja słyszała więc wszystko, co Jadzia mówiła w sąsiednim pokoju. Jadzia specjalnie mówiła głośno, a im dłużej mówiła, tym bardziej wzrastało zdziwienie Anastazji.

Jadzia opowiadała jakąś dziwną historię o tym, że przypadkowo znalazła się w mieszkaniu nieznanego. Sądziła, że przybyła do swojej krewnej, zapukała do okna, ten wyszedł, wciągnął ją do mieszkania i usiłował zgwałcić. Zaczęła wtedy krzyczeć.

Anastazja zdziwiła się:

Cóż to wszystko oznacza? Co się stało z Jadzią? Anastazja oraz jej mąż coś szeptali między sobą po cichu, ale zagadka Jadzi była wciąż jeszcze dla nich nie rozstrzygnięta...

Jadzia panowała nad sobą, mówiła specjalnie spokojnie, by nie wzbudzić w policjancie żadnego podejrzenia...

A przeżywała w tej chwili bardzo wiele. Może jeszcze nigdy w życiu nie wycierpiała tyle, co teraz. Od czasu do czasu glos jej jak gdyby urywał się, załamywał się, tak że policjant, który spisywał protokół pytał:

— Jak widzę, jest pani jeszcze bardzo wzruszona tym zajściem?

— No, oczywiście — odpowiada Jadzia...

Po upływie pół godziny policjant zakończył pisanie. Jadzia podpisała się pełnym imieniem i nazwiskiem podług fałszywego paszportu, po czym rzuciła spojrzenie w stronę Anastazji. Ale trwało to tylko chwilę.

Policjant odezwał się:

— Teraz jest pani już wolna... Odbędzie się rozprawa sądowa, a panią zavezwiemy jako świadka... Adres pani?

— Prózna 13 mieszkania 15 — kłamała dalej Jadzia.

Wyszła z posterunku policji, nie zdążywszy rzucić pożegnającego spojrzenia w stronę Anastazji. Było już daleko po północy... Wkoło zaległa ciemność. Tylko z dala połyskiwały jakieś światełka, jak wielkie gwiazdy na niebie...

Dokąd ma się teraz udać?

Wrócić do Warszawy? Ale teraz nie ma nigdzie pociągu... Musi więc przenoćować w lesie...

Gda słowik zawodzi swe trele...

Noc była ciepła, tylko słaby wiaterek muskał twarz. Drzewa w lesie kołysały się w takt wiatru... Była ciepła noc lipcowa. Niebo połyskiwało, zasiane milionem gwiazd...

Jadzia wróciła do lasu i usiadła pod drzewem. Była teraz sama, a jednak nie bała się wcale...

Była dziwnie nieustraszona i pewna siebie.

Wszystkie przeżycia dnia tego: aresztowanie Tadeusza, świadomość, że już Tadka więcej nie zobaczy, to wszystko przytępiło w niej uczucie strachu i niepokoju.

Leżała na murawie, rękę położyła pod głowę. Nie, nie miała zamiaru spać. Może gdyby nie ból po utracie Tadeusza, usnęłaby prędzej...

Ale teraz nie mogła zapomnieć tej straty, nie mogła zapomnieć, iż została sama, sama jedna... W głowie jej kłębiły się różne myśli.

Przypomniała sobie swe życie. Jak w kalejdoskopie wróciły wspomnienia przejść ostatnich dni... Dzieciństwo pełne nędzy w małym, brudnym podwórku warszawskim. Do jedenastego roku życia nie wiedziała, jak wygląda pole, las, ogród...

Potem, gdy nagle poczuła się kobietą, opanowały ją dziwne myśli i uczucia. Wtedy udała się do pracy do fabryki...

Trzynastcie lat zaledwie ukończyła, gdy rozpoczęła pracę w fabryce. Tęskniła wtedy za czymś nieokreślonym, wielkim, ale sama nie zdawała sobie sprawy z tego, za czym tak tęskni...

Cały dzień spędzała w fabryce, wchłaniając w siebie stęchłe, zatrute powietrze.

Zarabiała wtedy dziennie pół rubla...

Potem nadszedł głód. Ojciec umarł. Zachorował na tyfus. Kawalek chleba z masłem był wówczas szczytem marzeń...

Po tym los zlitował się nad nimi. Wyzdrowiała. Za pośrednictwem koleżanki otrzymała pracę w fabryce Polakiewicza. Znowu dzień za dnem mijał, wchłaniała w siebie kurz tytoniu... Aż pewnego dnia...

Aż pewnego dnia poczuła w sercu jakąś nieznaną dotychczas tęsknotę, tęsknotę która zapowiadała szczęście i ból, i radość, i smutek...

Sama nie zdaje sobie sprawy, w jaki sposób się to stało. Już gdy pierwszy raz widziała Tadeusza, serce jej bilo jakos niespokojnie...

Od tego czasu nie mogła o nim zapomnieć, każdy jego ruch, każde jego pośunięcie...

Nie zamieniała z nim jeszcze ani słowa. A już wiedziała, że go kocha, że go bardzo, bardzo kocha.

A wtedy bała się mówić o nim ze swymi koleżankami. Gdy ktoś wspomniał jego imię, rumieniła się natychmiast...

Nieraz chciała się zwierzyć ze swych uczuć jakieś koleżance, ciekawa była, czy z innymi koleżankami dzieje się to samo, co z nią...

Gdy Tadeusz przechodził obok niej, opuszczała zawsze wzrok, a jednocześnie jakieś ciepło przechodziło po jej ciele... Jak gdyby jakiś prąd elektryczny przebiegł po niej.

A wtedy, gdy po raz pierwszy do niej przemówił, nie wiedziała, co mu odpowiedzieć, całe jej ciało drżało...

Tej nocy nie usnęła już, płakała sama, nie wiedząc czemu...

A potem to dziwne wydarzenie z Kazimierczakiem... Wyrwała się z jego rąk, spotkała potem przypadkowo Tadeusza, który ujął jej rękę... Tego nigdy nie zapomni, jak to po raz pierwszy ujął jej rękę, jak spojrział swymi dużymi, błękitnymi oczami w jej twarz.

Jakże była wtedy szczęśliwa... Wydało jej się, że niebiosa rozwarły swe wrota, że jakaś niezemska muzyka przygrywa jej do szczęścia...

Ale szczęście krótko trwało...

Nadeszły ciężkie dni. Więzienie, prześladowania, Iwanow, Tania. Zazdrość, która ją pożerała.

O, jakże cierpiała, gdy dowiedziała się, że jej Tadeusz kocha Tanię!

A wtedy, nowe życie! Życie pełne walki o lepsze jutro, o wolną, niepodległą Polskę, o świetlaną przyszłość...

To nowe życie pochłonęło ją do tego stopnia, że częstokroć była jak gdyby pijana...

A potem znowu znalazła się w więzieniu. Znowu cierpiała, ale jedna godzina, spędzona w towarzystwie Tadeusza, pozwoliła jej zapomnieć o wszystkim, jedna godzina ostudziła jej długi pobyt w więzieniu...

Sąd, wyrok śmierci, ucieczka, a po tym zamach na Skaffona, ciągłe spotkania z Tadeuszem...

A teraz? Nagle los znowu ją zostawił samą, znowu runęła w przepaść... Czy ujrzy jeszcze Tadeusza? Czy uśmiechnie się on do niej swym pięknym uśmiechem...

Ból niezwykły dławi ją, zrywa się nagle, jak gdyby nagle ocknęła się po przeraźliwym śnie...

Przecież już dzień! Między gałęziami drzew przenika złociste światło słońca. Ptaszki pięknie świergocą...

Jadzia szybko wstaje. Nie czuje żadnego zmęczenia.

Wróci do Warszawy. Musi sama spotkać się z towarzyszami, zawiadomić ich o aresztowaniu Janka i Anastazji, oraz naradzić się nad akcją ratowania Tadeusza.

Zbliżyła się do stacji kolejowej. Z dala zauważyła że na stacji spaceruje policjant.

Nie obawia się go jednak — zbliżyła się do kasy, by wykupić bilet.

Nagle poczuła na swym ramieniu czyjąś rękę, jakiś glos odezwał się:

— Pani Jadwigo, zdaje się Jadwiga Izdebska, a po co tu pani przyjechała?

(Dalszy ciąg jutro)

Czytajcie najpopularniejszy TYGODNIK „ŻYCIE KOBIECE”
Cena 20 groszy

Czytajcie TYGODNIK ŚWIAT PRZYGÓD

BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

„Wyjaśnienie pięknej Betty”

OTO, CO BILL USŁYSZAŁ	SŁUCHAM NIECH PANI MÓWI!	A WIĘC, WELKIRK SKRADE WZÓR CHEMICZNY OD PEWNEGO RZĄDU-	STRICKLER WSZĘDE Z NIM W KONTAKT, BYGO OD NIEGO WYKUPIĆ...	DAŁ ZADATEK I OSTAŁ DOŁ WZORU JAKO GWARANCJE...	TAK WŁAGNIE BYŁO I ZOSTAŁ ZABITY?	DARZY SIĘ ZAMKNIĘTE!	COŚ TU SIĘ STAŁO! WYWAŻĘ JE!

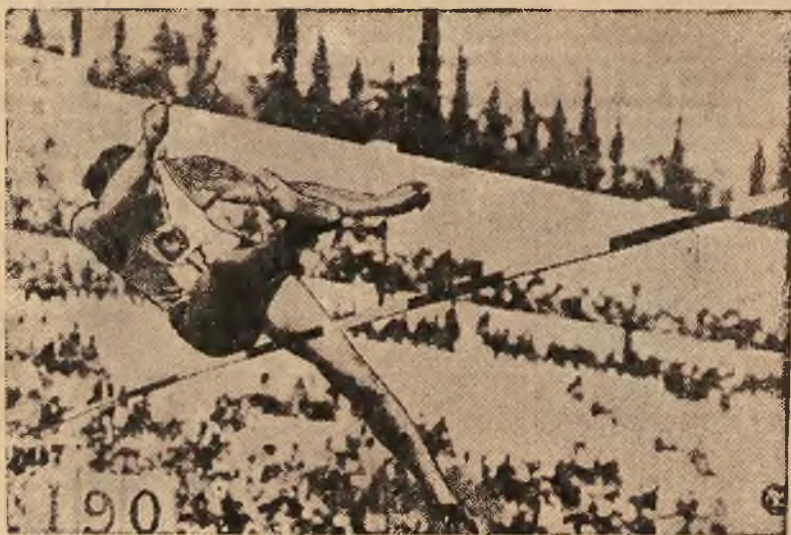
JUTRO: „UCIECZKA DR. BRANDA”

Zdjęcie nasze przedstawia rozmodloną grupę Kurpianek, w barwnych ludowych strojach kurpiowskich, podczas nabożeństwa i procesji Bożego Ciała w Myszyńcu.

Nie każdy góral może zostać flisakiem na Dunajcu. Musi złożyć specjalny egzamin przed komisją przy współudziale Stowarzyszenia Flisaków Pienińskich. Ostatnio odbyły się egzaminy kandydatów, które nowiekszyły kadry flisackie.

Reprodukujemy dalsze zdjęcie, przedstawiające jeden z fragmentów z trójmecz Polska — Grecja — Czechosłowacja, rozegranego w Atenach, z dużym sukcesem drużyny polskiej.

Pomysły umysłowo chorych Notujemy taki niezwykły wypadek:

Jest rzeczą wiadomą, że umysłowo chorzy, którzy przed chorobą posiadali pewne wykształcenie, potrafią je w pewnych okolicznościach wykorzystać dla zmylenia swego otoczenia. Podobny wypadek zdarzył się w tych dniach w Pittsburgu.

W tych dniach zjawiał się u lekarza chorób nerwowych dra Vermona, pewien pacjent, który prosił, aby mu zapisał jakiś środek przeciw bezsenności. Wizytę tę zapowiedziała już rodzina, która prosiła go aby zbadał chorego, zdradzającego swym zachowaniem się objawy obłąkania.

Lekarz po krótkim badaniu ustalił, że adwokat rzeczywiście zdradza objawy choroby umysłowej i za zgodą rodziny postanowił go przewieźć do za-

kładu, aby poddać go dokładnej obserwacji. Lekarz zadzwonił do zakładu i prosił, aby przysłano trzech dozorców, a poza tym napisał dla ordynatora zakładu list po łacinie, w którym podawał wynik pierwszego badania.

Gdy skończył list, wezwano go do przyległego pokoju i lekarz na chwilę opuścił gabinet, pozostawiając pacjenta samego. Chory adwokat wykorzystał tę chwilę. Doszedł do biurka, zajął miejsce lekarza i zaczął czytać list, którego treść dokładnie zrozumiał.

W międzyczasie przybyli do zorecy i prypuszczając, że za biurkiem siedzi lekarz, zapytali go, jakiego chorego mają odwiedzić do zakładu. Adwokat w mig zorientował się w sytuacji, i gdy po chwili lekarz wszedł do gabinetu, wskazał na niego. Dr. Vermont starał się przekonać dozorców, że on właśnie jest lekarzem, a siędzący za biurkiem chorym. Do zorecy nie dali jednak wiary jego słowom. Sądzieli bowiem, że „chory“ chce ich wprowadzić w błąd, i siłą wynieśli go z mieszkania.

Dopiero w zakładzie pomyłka wyszła na jaw, ponieważ tam dobrze znano lekarza. W międzyczasie zaś chory adwokat uciekł i ukrył się. Dopiero po kilku dniach ujęto go i umieszczono w zakładzie dla umysłowo chorych.

CZYTAJCIE

Wesołe Wiadomości

CENA 10 GROSZY.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Cracovia — Ruch 1:1

w obecności 25.000 widzów

Mecz rozegrany wobec blisko 25 tys. widzów toczył się pod znakiem wyraźnej przewagi Ruchu. Zwłaszcza po przerwie Cracovia była słabsza i starała się jedynie utrzymać wynik remisowy.

Gra naogół chaotyczna i nawet brutalna. Pierwszą bramkę zdobywa w 31 min. Wiliński dla Ruchu, następnie po przerwie w 20 min. wyrównuje Góra dla Cracovii. Sędzia p. Kurzweil.

POZNAN. — W niedzielę odbył się w Poznaniu mecz piłkarski o mistrzostwo Ligi Warta — AKS Chorzów, zakończony wynikiem remisowym 2:2 (1:1).

Do przerwy większą inicjatywę mają goście, mimo to Warta zdobywa bramkę w czwartej minucie przez Gendera. W 29-tej min. wyrównał Wostal.

Po zmianie pól przewagę ma Warta, której nie umie wykorzystać. W 24 ej min. punkt dla Warty zdobywa z rzutu

LÓDŹ. — W Łodzi w meczach piłkarskich o mistrzostwo klasy A PTC pokonał Sokół 1:0, a Union Touring wygrał z ŁTSG 1:0. Ostatecznie mistrzem klasy A został Union-Touring.

karnego Scherfke. W 30-tej min. wyrównuje Pytel. Gra staje się ostra.

Warta przeważa nadal, lecz bez rezultatu. Obie drużyny grały w najlepszych składach. Widzów ponad 4.000. Sędziował p. Rettig.

KRAKÓW. — W Krakowie odbył się mecz ligowy, w którym Garbarnia pokonała ŁKS 4:2 (3:0). Zawody prowadzone w żywym tempie, nie stały jednak na wysokim poziomie.

Do przerwy przeważali krakowianie, zdobywając 3 bramki przez Piątka, Skórę i Woźniaka. Po przerwie łodzianie zagrani ambitnie i zdobyli dwie bramki przez Wolskiego i Króla. W końcowej fazie gry Garbarnia zdobyła czwarty punkt ze strzału Skóry.

Sędziował Gruszka. Widzów 2.000.

TABELA LIGOWA

Po niedzielnych rozrywkach tabela przedstawia się nastę-

pująco: 1) Cracovia 11 gier 16 pkt. st. br. 29:8, 2) Warta 9 gier 13 pkt. st. br. 19:8, 3) Ruch 9 gier 13 pkt. st. br. 19:10, 4) Amatorski KS 8 gier, 13 pkt. st. br. 17:9, 5) Wisła 8 gier, 12 pkt. st. br. 21:5, 6) Warszawianka 10 gier, 12 pkt. st. br. 21:21, 7) Garbarnia 10 gier, 9 pkt. st. br. 18:20, 8) Łódzki KS 10 gier, 8 pkt. st. br. 20:22, 9) Pogoń 9 gier, 6 kt. st. br. 7:14, 10) Dąb 0 pkt. (same walkovery).

Niemieccy kajakowcy wygrali mecz wczorajszy z Polską

BYDGOSZCZ. — Na torze w Łęgowie rozegrany został w niedzielę międzynarodowy mecz kajakowy Niemcy — Polska, zakończony zwycięstwem Niemców w stosunku 35:32.

Wyniki poszczególnych biegów były następujące:

Na dystansie 10 km.:
Składaki jedynek — 1) Helm (Niemcy) 58:51, 2) Bacik (Niemcy).

Składaki dwójki — 1) Horn-Hamisch (Niemcy) 53:28, 2) Fiego — Weisman (N.).

Kajaki jedynek wyścigowe

szytwe — 1) Sobieraj (Polska) 52:25, 2) Holm (Niemcy).

Kajaki dwójki szytwe — 1) Helm — Hamisch (Niemcy) 50:53, 2) Ziege — Weisman

Ponadto w konkurencjach krajowych: kajaki szytwe — 1) Hryniewicz (Lwów) 57:20, kajaki szytwe dwójki — 1) Słomiński — Trzeciński (Toruń) 54:26, kajaki jedynek wyścigowe Ragan (Toruń) 59:33.

Na dystansie 600 m. dla pań — składaki 1) Hadamicka (Katowice) 3:52,6.

Na dystansie 1 km.:
Składaki jedynek — (Rüc-

keri — Loflar (Niemcy).

Kajaki szytwe jedynek — 1) Sobieraj (Polska) 4:57,2, 2) Helm (Niemcy).

Ponadto w konkurencjach krajowych: kajaki jedynek — Ragan (5:19,2), kajaki szytwe dwójki — Nadolny i Służewski (Poznań) 4:56,1, kajaki szytwe — 1) Pietraszewski (Lwów) 5:37, kajaki szytwe juniorów — podwójne — Słowiński — Trzeciński 5:08, kajaki dwójki mieszanej — Hadamicka i Hadamioki 5:27, składaki podwójne — Wichary i Brózdanko (Katowice) 4:58,1.

To i owo

PRZED MECZEM
POLSKA — SZWECJA

Na międzypaństwowy mecz piłkarski Polska — Szwecja, który odbędzie się w dniu 23 czerwca w Warszawie, wyznaczony został sędzia francuski Le Chergue.

Mecz rozegrany zostanie na Stadionie Wojska Polskiego o godz. 18.

PIŁKARZE FRANCUSCY
W WILNIE

Zarząd WKS smigły zakontraktował osiatecznicę francuską drużynę piłkarską z Bordeaux na 2 mecze w Wilnie w dniach 5 i 6 lipca.

JEŹDZCY POLSCY W SOPOTACH

W międzynarodowych zawodach hipicznych w Sopotach w dniach 11—15 czerwca startować będzie ekipa polska w składzie:

Mjr. Królikiewicz, jako kierownik grupy, rotmistrzowie — Szosland, Rojcewicz, Kulesza, Czerniawski, porucznicy — Komorowski, Zaleski, Ryłke, Skulicz.

MAX BAER NA RINGU

LONDYN. Były mistrz świata woskistych wag Max Baer pokonał w Londynie b. mistrza brytyjskiego Ben Foorda w 9-tej rundzie przez k. o.

NOWI MISTRZOWIE FRANCJI
W TENISIE

PARYŻ. W niedzielę zakończone zostały międzynarodowe mistrzostwa Francji w tenisie.

W finale gry pojedynczej panów Austin pokonał Boussus 7:5, 6:2, 1:6, 6:3.

NIEMCY — WĘGRY W PIŁCE
RĘCZNEJ

KASSEL. W Kassel odbył się międzypaństwowy mecz w piłce ręcznej NIEMCY — WĘGRY w obecności 8.000 widzów.

Zwyciężyła drużyna niemiecka 120:5 (12:3).